

Italija sklence pakt z S.H.S.?-Sandinova trdnjava padla.

FRANCOSKA - ITALIJANSKA PRIJATELJSKA ZVEZA
NE MORE BITI POPREJ SKLENJENA, DOKLER SE
NE SPRIJAZNITE ITALIJA IN JUGOSLAVIJA.

London, Anglija. — Čim
hujši je rožljanje z orožjem v
Evropi, tim bolj si prizadeva-
jo možje, ki delujejo za mirno
spravo med narodi, ki žive v
sporu, udušiti glas rožljanja,
da bi ne vznemirjalo ljudstva;
ki se danes nosi težko breme
svetovne vojne. Novo leto je
našlo delavce za vresničenje
idej trajnega miru intenzivno
na delu; kajti le male iskre je
treba in Evropa bo zopet v kr-
vavem metežu. Za to delo pa
je treba moč — v pravem po-
menu besede, takih moč, kot
jih imamo baš sedaj nekaj v
Evropi na vodilnih mestih.

Znano nam je, da je eden
teh moč francoski zunanji mi-
nister Briand. Ost svoje mi-
rovne politike je naperil na
najbolj kočljivo točko, odkoder
prihaja največ hrupa in je naj-
večja nevarnost miru v Evro-
pi. To je Italija. Tukaj je pri-
šel svoje delo Briand. Prišel je
z delom za zblizanje med
Francijo in Italijo. Ne koristil
bi pa dosti francosko-italijans-
ki pakt, dokler se postrani
sledite Italija in Jugoslavija.
Slednja ne more besedo Itali-
ja sregovoriti drugače kakor
s srdom, ko vidi, da Italija
sklene prijateljske pakte z dr-
žavami, ki mejijo na Jugosla-
vijo. Tako pa ne more iti dalje.
Do nekakega konca tukaj
mora priti. Rekli so, vojna je
neizogibna. A možje, ki imajo
kaj veljave in hočejo prepre-
čiti novo vojno gorje, so dru-
gačnega mnenja — dobra beseda
dobro mesto najde. Zgodilo
se je, kar bi se nam bilo zdelo
še pred nedavnim časom, kot
nemogoče, namreč, da se dela-
jo načrti za prijateljski pakt
med Italijo in Jugoslavijo. Ka-
ko daleč so že prišli v tem o-
ziru, še ni znano. Znano pa je,
da so se začela tozadevna po-
gajanja, ki prav dobro napre-
dujejo. Do tega sta privedla
Briand in angleški zunanji mi-
nister Chamberlain. Najprvo
se morata Italija in Jugosla-
vija sprijazniti in odstraniti
sporne točke, potem šele pride
na vrsto prijateljski pakt med
Francijo in Italijo. Kolikor je
znano, je Mussolini pripravljen
sodelovati v tem oziru, da se
odstrani vojna nevarnost na
Balkanu.

BANDITI RAZSTRELILI MOST.

Mexico City, Mehika. — V
soboto ponoči so mehiški ban-
diti v bližini Mazatlan z dina-
mitom pognali v zrak dva že-
lezniška mostova, last Southern
Pacific železniške družbe. Mo-
stova sta bila najdaljša na
progi, ki sta stala nad \$10-
000,000. Zgrajena sta bila z
jekla.

Na mestu, kjer se je to zgo-
dilo, je puščava, in kot nalašč
pripravno za napade banditov.
Vojaske čete so bile takoj po-
slane na lice mesta, ki iščejo
storilce, nekateri oddelki pa
stražijo še druge mostove na
progi.

BITKA V NIKARAGUI SE NADALJUJE.

Potreščine za bolnice pošilja-
jo iz Washingtona z aero-
planom v Nikarago. — Če-
te Zed. drž. prizadjale veli-
ke izgube upornikom.

Washington, D. C. — V po-
nedeljek je dobil admiral Sel-
lars od mornariškega tajnika
Wilbura povelje, naj takoj od-
pluje s križarko Tulso v nika-
raguansko pristanišče Corinto.
Križarka Tulsa ima sledili ladja
praporica Rochester in bojna
ladja Galveston.

Iz glavnega stana čet Zed.
drž. v Telpaneca, Nicaragua,
so poslali radio signale v Wa-
shington, v katerih prosijo po-
treščin za bolnišnice in voja-
ško pomoč. Potreščine so ta-
koj odposlali z aeroplanom.

Čete Zed. drž. nameravajo
nikaraguansko republiko očis-
titi banditov, oziroma upornikov,
katerim poveljuje uporni-
ški general Sandino. Kakor je
že bilo poročano, so banditi
napadli ameriške čete, v petek
je padlo pet vojakov Strica Sa-
ma, v nedeljo pa eden. Za te
žrtve se bodo maščevali in sle-
dili banditom v gorovje, kjer
imajo svoja skrivališča. Na od-
prtem terenu bi imelo vojaštvo
lahak posel in kmalu obraču-
nalo z banditi, čeprav so dobro
oboroženi. A v gorovju bo tež-
ko jim priti do živga in jih po-
polnoma iztrebiti. V nedeljo so
se čete Zed. drž. dvakrat spo-
nadle z banditi. V obeh sluča-
jih so bili banditi premagani in
pognani v beg. Tudi z aeropla-
ni so streljali letalci s strojni-
cami na bandite. Veliko števi-
lo so jih pobili, natančno števi-
lo mrtvih pa ni znano. Banditi
imajo tudi topove proti leta-
lom, s katerimi so streljali na
letalce, a niso nikogar zadeli.

Vojake Zed. drž., ki so bili
v boju z banditi v petek ranje-
ni, so s Fokker letalom, ki je
v stanu nositi petnajst oseb,
prepeljali v bolnišnico v Mana-
guo.

Po zadnjih tozadevnih ve-
steh so čete Zed. drž. prema-
gale trdnjavo generala Sandi-
na v Quilali, od kjer je rekel
Sandino, da ga ne bodo nikoli
pregnali. Mesto je zdaj v rokah
Stric Samovih čet.

PREDSEDNIK SEARS ROE- BUCK KOMPANIJE PRE- MINUL.

Chicago, Ill. — V bolnišnici
sv. Lukeža je umrl Charles
Morgan Kittel, predsednik
Sears Roebuck & Co. Star je
bil 47 let. Bil je vedno pri do-
brem zdravju, na božični dan
ga pa je napadla bolezen in
kmalu je bilo po njem. Zapu-
šča ženo in sina.

Kittel, ko je bil star 14 let,
je donalšal pitno vodo delav-
cem, ki so delali na železniški
progi. Ko je bil star 36 let, je
bil izvoljen podpredsednikom
Illinois Central železnice. V 44.
letu starosti, je postal predse-
dnik Sears & Roebuck kompa-
nije.

POTRES POŠKODOVAL CERKEV BOŽJEGA GROBA.

Lansko poletje je potres, katerega so občutili v Palestini,
poškodoval tudi cerkev Božjega groba v Jeruzalemu. Stolp
je bil tako poškodovan, da so morali, kakor nam prikazuje
slika, odstraniti križ, ko so postavljali oder za delavce.

RODBINSKA TRAGEDIJA.

Zeno je ubil, ker mu ni hotela
ob pol štirih zjutraj skuhati
zajtrk, kakor je tudi svoje
življenje končal.

Chicago, Ill. — Michael Mu-
lač, 2810 South Sacramento
ave., je živel v prepiru s svojo
ženo, katero je poročil pred
petimi leti, ko se je ločila od
svojega prvega soproga, Fran-
ka Krausa. Prepirala sta se
radi tega, ker je Mulač trdil,
da je ona še vedno naklonjena
svojemu prvemu soprogu. V
torek zjutraj ob pol štirih je
zopet začel razsajati in ženo
gonil s postelje, naj mu skuha
zajtrk, kar pa ni hotela sto-
riti. Nato jo je zagrabil in po-
tegnil s postelje ter jo ustrelil.
Tako jo nato je še sebi pognal
tri krogle v prsa.

Mrs. Mulač je imela s prve-
ga zakona dva sina v starosti
13 oziroma šestnajst let. Mu-
lač je pa tudi imel od prej ene-
ga sina, ki je zdaj 7 let star.

250,000 SUŽNJEV ZADOBI- LO SVOBODO.

Freetown, Sierra Leone, A-
frika. — Črnci protektorata
Sierra Leone, 250,000 po števi-
lu, je z novim letom zadobilo
svobodo in niso več v sužnjos-
ti. Sedaj imajo iste politične
pravice, kakor jst imajo nji-
hovi prejšnji gospodarji, ki so
nad njim vihteli bič. Za to gre
hvala Lady Simon, soprogi Sir
John Simona, angleškega dr-
žavnika, ki je povedala svetu
o življenju sužnjev, ki trpe hu-
de muke in jih gospodarji po
svojih valpetih pretepajo.

— Alžir, Afrika. — Zadnje
čase je povodenj povzročila
veliko škodo v tukašnjem
kraju. Železniški most čez re-
ko Habro je odneslo, skupna
škoda je cenjena na 25 milio-
nov dolarjev.

ŽRTEV POKLICA.

Stotnik gasilcev pri prvem po-
žaru kot poveljnik, prišel ob
življenje, ko se je zrušila
nad njim streha gorečega
poslopja. — Trije ranjeni.

Chicago, Ill. — Courtney J.
Hodges, star 49 let, je bil te
dni povišan za stotnika gasil-
ske stotnije št. 41. V torek ob
zgodnji jutranji uri je nastal
ogjenj v skednju na 1712 West
48. ceste. Hodges je poveljeval
svojim ljudem pri gašenju in
sam šel v goreče poslopje, ki
pa se je zrušilo. Mrtvega so
potegnili izpod razvalin, trije
tovariši so pa zadobili lahke
poškodbe. Poslopje je bilo le-
seno, visoko dva nadstropja, ki
je do tal pogorelo. Capt. Hod-
ges zapuščal ženo in osem o-
trok. V službi je bil kot gasilec
že 25 let.

V ponedeljek zvečer je tu-
di gorelo v skladišču Joseph
H. Kirk Cooperage kompanije
na 8115 South Emerald ave.,
škoda je cenjena na \$100,000.

SUHAŠKI AGENT UMORJEN

South St. Paul, Minn. — Gu-
lub Nikolič, mesar v tukaš-
njem mestu, je do smrti ustrelil
suhaškega agenta Wesley
A. Frazer-a, ki je prišel, da bi
odstranil premog, ki so ga za-
plenili zvezni agenti v hiši Ni-
količa, kjer so fabricirali žga-
nje.

124 LETNICA HAITI.

Port Au Prince, Haiti. —
Haiti obhaja 24 letnico, po-
vodom katere je izdal predse-
dnik Louis Borno proklamacijo,
v kateri trdi, da še nikoli po-
prej ni bilo v deželi takega na-
predka in svobode, zakar se
zahvaljuje Zed. državam za
verne Amerike. Pravi, da se
vedel tega, ker žive v največ-
jem prijateljstvu s Zed. drž.
vlada blagostanja v deželi.

KRIŽEM SVETA.

— Scranton, Pa. — Bomba
je eksplodirala v poslopju,
kjer se tiska Scranton Sun, ki
je napravila \$100,000 škode.

— San Salvador. — Na pan-
ameriški konferenci v Havani
bo zastopal republiko San Sal-
vador, Dr. Gustavo Guerrero,
zunanji minister.

— Phillips, W. Va. — A. R.
Leach, kontraktor, je s sekiro
ubil svojo ženo, staro 28 let,
nakar si je kroglo pognal v
glavo in tudi mrtve obležal.
Sosedje so našli truplo ko so
vdrli v hišo, kjer je jokal dve-
letni otrok Leacha.

— Corydon, Anglija. — Tu-
kaj so otvorili letalsko posta-
lališče, ki je eno izmed naj-
bolj luksuzno opremljenih, kar
jih je danes na svetu. Letališče
zavzema prostor treh akrov in
ima dva hangarja.

— Des Moines, Ia. — Pet-
letni otrok se je igral z revol-
verjem, ki se sprožil, strel za-
denel 15 letno Violet Alexan-
der, ki je dve minuti zatem u-
mrla.

— Casablanca, Morocco. —
Med Meknes in Atlantikom so
bile zadnje dneve velike po-
vodnji, ki so napravile ogrom-
na škodo.

— Pittsburgh, Pa. — Tukaj
je preminul B. F. Jones Jr.,
predsednik Jones & Laughlin
Steel kompanije.

— Chicago, Ill. — Ogjenj je
nastal na 144 W. 18. cesti pri
Automotive Utilities korpore-
aciji, ki je napravil \$15,000
škodo.

OGRSKA ZAPLENILA OROŽJE ZA POLJSKO.

Italija poslila orožje na Polj-
sko, pošiljatev, 5 tovornih
železniških voz, ki je bila o-
značena kot deli za stroje,
je šla skozi avstrijsko mejo.

Dunaj, Avstrija. — V St.
Gotthardtu, na ogrski meji, so
avstrijski colninski uradniki u-
gotovili, da se nahajajo v petih
železniških tovornih vozovih
deli za strojne puške, ki pa so
bili označeni na tozadevnih li-
stinah, kot deli za stroje. Po-
šiljatev je bila iz Verone, Ita-
lija, namenjena v Novo Mesto
na Češkoslovaškem. Iz Prage
so pa sporočili, da pošiljatev ni
za Češkoslovaško. Avstrijski
uradniki so pošiljatelj sledili na
Ogrsko, nakar so od Ogrrov za-
htevali, naj isto pošljejo nazaj,
kar Ogrri niso hoteli storiti.

Ko se je ta vest raznesla po
avstrijski republiki, je nastalo
veliko vznemirjenje. V Grad-
cu so demonstrirali proti Ogr-
ski, češ, da utihotaplja v svojo
deželo orožje.

Mirovna pogodba prepove-
duje transportacijo orožja ali
vojne materiala skozi Av-
strijo ali Ogrsko, ne da bi o-
tem bili obveščeni zavezniki.

Ogrska vlada je potrdila,
da so res strojne puške v ome-
njenih vozovih, a so namenjene
za Poljsko. Ker pa, kakor že
zgoraj omenjeno, ni dovoljeno
prevažati orožje skozi Avstrijo
in Ogrsko, je ogrska vlada po-
šiljatev zaplenila.

Iz Jugoslavije.

TRŽIČ ŽE DOLGO NI VIDEL TAKO VELIČASTNEGA PO-
GREBA, KAKOR JE BIL ZA POKOJNIM SVENIKOM
PIRCEM. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Poslednja pot umrlega g. svet-
nika Karla Pirca.

Iz Tržiča poročajo: Pri po-
slednji seji Vincencijeve kon-
ference, kateri je še predse-
dal neumorni g. svetnik, je od-
ločil, da bo duhovno branje pri
naslednjih sejah iz Kržičeve
knjige o hvaležnosti. Živel je
iz vere in v hvaležnosti je ho-
tel, da napreduje sam in Vin-
cencijevi bratje. Sam, velik do-
brotnik, hvaležnosti nikdar ni
zahteval. Pri pogrebu pa je
hvaležnost mnogoterih molila
in jokala. — Podobnega pogre-
ba že nekaj časa ni videl Tr-
žič. Vse katoliške organizacije,
cerkvene, karitativne, gospo-
darske in prosvetne, so se zbra-
le za svojimi zastavami in ven-
ci, da spremijo svojega sode-
lavca in dobrotnika k počitku.
Saj je pod njegovo gostoljubno
streho tekla prva zibelka veči-
ni naših organizacij, saj je tu-
di do zadnjega vse spremljal
v delovanju z ljubeznijo in do-
brohotnostjo. Žalni spoved je
voden domači g. župnik M.
Škerbec ob asistenci 6 duhov-
nikov. Moški zbor prosvetnega
društva mu je zapel v slovo
pred hišo žalosti, v cerkvi in
ob grobu. Ob odprtem grobu
se je v lepih besedah poslovil
od blagopokojnika domači go-
spod župnik in v imenu cen-
tralnega sveta Vincencijevih
konferenc g. ravnatelj Jeglič
iz Ljubljane. Med mnogimi od-
ličnimi osebnostmi, ki so prihi-
tele od blizu in daleč na po-
greb, smo opazili tudi gg.: pri-
orja Učaka, Lavtižarja, Koc-
murja in Jakliča iz Ljubljane.
— Najslabotnejši dojenčki, ki
jim je pokojni v zavetišču Vin-
cencijeve konference ustanovil
poseben zavod, reveži, organi-
zacije, preprosti in inteligenti
so z umrlim g. svetnikom izgu-
bili prijatelja, dobrotnika,
vzornika. Bodi mu Bog plač-
nik!

Čevljarjeva smola.

Čevljar A. L. iz Krtine je na-
kupil dne 8. dec. v Lukovici za
približno 600 dinarjev usnja,
katero je, ker se mu je ni lu-
bilo seboj nositi, položil poleg
pota ob robu gozda, medtem
ko je sam skoz gozd spremljal
tovariša. Ko se je vrnil, mu pa
ni bilo treba več usnja nositi,
ker ga je že drugi odnesel.

Glodni deček pred sodiščem.

V Sarajevu je stal pred o-
krajnim sodiščem letni deček
Branko Dugoljič, učenec prve-
ga razreda ljudske šole, ker je
v prepiru sunil s skednja svoje-
ga 12letnega brata Dragotina,
ki je padel na tla in se težko
poškodoval. Deček je priznal,
a starejši brat mu je odpustil.
Zato je sodišče sklenilo, da se
postopanje ustavi in priporoči
staršem, da doma primerno
kaznujejo svojega sinčka.

Tovorni vlak je skočil s tira
na dalmatinski železnici neda-
leč od Splita. Vzrok so stare
tračnice, ki so popokale. Zad-

nji čas se na progi Knin-Split
in Knin-Sibenik ponovno doga-
jajo nesreče in je skrajni čas,
da se silno stare tračnice izme-
njajo z novimi.

Na smrt obsojeni pobegli ropar
ustreljen.

Iz Bihaća poročajo: Vodja
na smrt obsojenih roparjev,
ki so pobegnili iz tukašnjega
zajora in pri tem ubili dva je-
t-niška paznika. Mile Karano-
vič je mrtve. O njegovi smrti se
je zvedelo sledeče: V ponde-
lek 12. dec. zvečer je prišel
v vas Brežičani pri Prijedoru
k nekim kmetom, ki so kuhali
žganje. Ko je nopol nekaj žga-
nja, je naprosil kmeta Mutiča,
da mu dovoli pri njem preno-
čiti. Mutič mu je dovolil. Ko je
Karanič legel v seno, je Mu-
tič nemudoma poslal na oro-
žnike, ki so takoj prihiteli in o-
kolili skedenj, v katerem je
Karanič spal. En orožnik je
stobil v skedenj in zaklical:
"Mile Karanič, udaj se!" Ka-
ranič je vstal z besedami:
"Ne boš mi več tega rekel!" in
hitro zgrabil za puško. Oro-
žnik pa ga je prehitel in oddal
nanj dva strela, tako da je Ka-
ranič obležal mrtve.

Ropar ustrelil ronarja.

Iz Jodgorice poročajo: O-
krajni glavar Pečič je dobil
pismo od znanega ronarja An-
dričiča, na čigar glavo je raz-
pisana nagrada 30.000 Din. V
svojem pismu snoroča Andričič
okrajnemu glavarju, da je us-
trellil svojega tovariša Rasto-
derja, na čigar glavo je bila
razpisana nagrada 50.000 Din.
Okrajni glavar se je podal na
označeno mesto in je res našel
mrtvega Rastoderja, ki je bil
v vojaški obleki, ni pa imel no-
benega orožja. Rastoder je ubil
nekega orožnika in kmeta Uro-
ša Ostojiča, nato pa pobegnil.
Okrajni glavar je po celem o-
krajju razglasil, naj se dotični,
ki je pisal pismo, izroči obla-
stem, ker mu bo to olajševalno
pri sodbi.

SIRITE "AMER SLOVENCA"

DENARNA NAKAZILA

ZA JUGOSLAVIJO, ITALIJO, itl.
Vaša denarna pošiljatev bo v stare n
kraju hitro, zanesljivo in brez odbita
isplačana, ako se poslužite naše banke
Dinarje, ozir. lire smo včeraj po-
šiljali po teh-le cenah:

300 Din	\$ 9.40
1,000 Din	18.50
2,500 Din	46.25
3,000 Din	92.00
10,000 Din	182.00

100 Lir	\$ 6.10
200 Lir	\$11.90
500 Lir	\$23.75
1000 Lir	\$56.50

Pri večjih svotah poseben popust.
Polnina je v teh cenah že vraču-
nana.

Zaradi stalnosti cen je nemogoče
vnaprej cene določevati. Merodajne
so cene dneva, ko denar sprejmemo.
Nakazila se izvršujejo po pošti ali
pa brošurno.

IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE
POŠILJATVE IZ STAREGA KRA-
JA V AMERIKO.
Pisma in pošiljke naslovite na:
ZAKRAJŠEK & ČESARK,
427 W. 42nd ST., NEW YORK, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENC

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izida vsak dan razen nedelj, po-
nedeljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov-uredništva in uprave:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: CANAL 0098

The First and the Oldest Slo-
venian Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: CANAL 0098.

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00

POZOR!—Številka poleg vašega naslova na listu snaci,
do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker
s tem veliko pomagata listu.

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na ured-
ništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.—Za zadnjo številko v tednu
je čas do četrta dopoldne.—Na dopise brez podpisa se ne ozira.—Rokopisov
uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at
Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Prispevajmo za Slomškov sklad.

Slovenci do sedaj še nimamo nobenega svetnika. Poglej-
mo Francoze! Mala Terezija, Ivana d'Ark, Marjeta Alakok,
Ludovik itd. Ne bi končali kmalu, če bi hoteli naštetii imena
vseh svetih Francozov in Francozinj, ki jim je sv. Cerkev pri-
znala čast oltarja. Italijani, Nemci, Španci, Poljaki, Čehi,
Grki, Irski, Angleži se ponajajo z imeni kakor: Alojzij, Boni-
facij, Terezija, Stanislav, Ljudmila, Patricij, Edvard itd. Ali
smo res mi Slovenci zadnji pred Bogom? Ali Mu še res ni slo-
venska zemlja vzgojila nobenega zvestega služabnika? Slabo
za nas, če bi to bilo res! Hvala Bogu, da ni.

Tudi mi Slovenci, čeprav smo mal narod, smo poslali v
nebesa gotovo že veliko velikih, svetih duš, ali bolj pravilno
povedano, Bog si je izbral v svojem usmiljenju tudi med nami
že mnogo čednostnih služabnikov, ki so ves čas svojega življe-
nja poveljevali božje ime in širili Njegovo kraljestvo na zem-
lji z gorečnostjo apostolov. Tudi naša slovenska domovina je
že gledala može, ki so bili Bogu in narodu v čast. In kakor se
sveti solnce na nebu med drugimi zvezdami, tako se bliščita iz
mnogičice imeni: Slomšek in Baraga.

Saj ju poznate! Gotovo se še spominjate, kako so vam
vaše matere pripovedovale o dobrem škofu Slomšku? Saj se
pomnite, kako radi ste čitali njegove povesti in basni in pre-
govore v vaših šolskih čitankah. Ali vam ni vsakokrat, ko
ste slišali poveljevatii tega vašega rojaka, srce hitreje udari-
lo? Niso li vam zažarele oči v novem blesku ponosa, češ, naš
je Slomšek, samo naš! Gotovo ste tudi čitali z občudovanjem
življenje vašega drugega velikega Slovenca, Barage, ki ga je
gorečnost gnala med divje Indijance, da pridobi njih duše za
Kristusa. V spominu so vam še žrtve, ki jih je ta misijonar
doprinašal iz ljubezni do Kristusa in duš. Življenje teh dveh
naših škofov je bilo težko, polno križev, težav, skrbi; bilo je
življenje, ki se je počasi kot sveča povžilo v službi Gospoda in
bližnjega, bilo je življenje svetnikov.

Pa hoste dejali: Če sta bila res tako sveta, zakaj pa še
nista svetnika? Takoj pojasnim!

Če se sliši, da je ta ali oni umrl v duhu svetosti, in če ga
Bog še s čudeži povelja, se določi posebna komisija pod ško-
fovim nadzorstvom. Ta komisija zbira podatke o življenju
"svetniškega kandidata", njegove spise itd. Ko je vse zbra-
no, pošlje škof podatke v Rim sv. stolici. Razne komisije nato
preiskujejo vse z veliko pazljivostjo in natančnostjo. Če je
dokazana svetost in če je potrjena s čudeži (če se ne motim,
se zahtevajo 3 čudeži za žensko in 2 za možko osebo), komi-
sija to predloži sv. očetu, ki to potrdi in pozneje proglasi do-
tičnega, o katerem se je razpravljalo, blaženim. Vse te komi-
sije pa stanejo ogromne vsote denarja. Vidite, tu je vzrok,
zakaj še nimamo svetnika. Naš narod je ubog in do sedaj še
ni imel nikogar, ki bi se bil potrudil in si naložil težavno bre-
me preiskovanja na rame.

Sedanja slovenska škofa se zelo trudita, da bi priborila
sedaj Slomšku in pozneje še Baragi čast oltarja. Prezvišeni
vladika Dr. Karlin je poslal že vse potrebne podatke o škofu
Slomšku v Rim. Slovenci ameriški! Odprite sedaj svoja srca
in roke! Zbirajte, darujte za Slomškov sklad! Ta denar se
bo rabil, da se plačajo komisije.

Zakaj je prišla Mala Terezija tako hitro na oltar? Prvič,
bila je sveta in drugič, ves narod francoski je priskočil in pod-
prl delo komisije z molitvijo in gnetno.

Da je bil Slomšek svet, ni dvoma, saj ga Bog že s čudeži

poveljuje. Pomagajte mu na oltar s mislitvijo, šodrite delo
komisiji!

Slovenci! Kdo vas je kdaj tako resnično ljubil kot vas je
Slomšek? Kdo vam je oči v vašo narodnost, ko je
oboje hotel zagrniti val nemstva? Kdo vam je z besedo, zgle-
dom in čitvom kazal pot v vašo pravo domovino, k Bogu? To
je bil Slomšek! Bodite hvaležni! Ne pozabite na "Slomškov
sklad"!

Pripomba:—Častiti g. P. Odilo Hajšek, slovenski misijo-
nar, je mene naprosil, da bi pričel z akcijo zbiranja denarja
za Slomškov sklad. Po mojem mnenju bi bilo boljše, da bi se
on sam oglašil v javnosti in priporočal zavednim katoliškim
Slovincem po sv. misijonih, ker je njemu to vprašanje bolj
jasno kot meni. Nekateri bodo morda mislili, da je naša prva
dolžnost, zbirati za Baragov sklad. Glede škofa Slomška bi
prav lahko dobili vsa potrebna pojasnila iz domovine. Pojas-
nila glede škofa Barage bi nam prav lahko dal Rev. Fr.
Režek, ki deluje že dolgo let v škofiji Marquette in ki je spisal
zgodovino te škofije.

Da bi se ta program izpeljal, treba skupnega nastopa
vseh slovenskih duhovnikov. Nemogoče bo vsem priti na
skupni sestanek v Chicago ali Joliet radi daljave. Mogoče bi
bilo bolje, da bi se razdelili v kakih pet okrožij in o tem po-
ročali v Amer. Slovincu. Na ta način bi prišli do skupnega
programa. Zanimanje bi bilo gotovo večje in uspeh tem si-
gurnejši. Dobro bi bilo, da bi se vsi slovenski duhovniki ši-
rom Amerike zavzeli za to idejo in poročali svoje nasvete v
Amer. Slovincu.

Več o tem naj poroča Father Režek o škofu Baragi in Fa-
ther Hajšek o škofu Slomšku!—Rev. James Cherne.

TONE S HRIBA IN PRESTOP- NO LETO.

Joliet, Ill.

Leap, leap, leap year is here!
Tako sem zadnjo soboto čul
neke klice po našem slavnem
Broadwayu. Kaj neki je to?
Kar zagledam krdelo deklet,
ki so se drsle po sidewalku in
čivkale kakor kake prepelice:
Leap, leap, leap year is here!
Ha, zdaj šele vem, kaj je to.
Prestopno leto. In v Ameriki
je navada, da če ga deklet 7 let
išče in ga ne najde, ga v pre-
stopnem letu gotovo najde.
Zato veselje, leap, leap, leap
year is here! — Kaj hudirja,
morda so s tem hoteli Toneta
privabiti ven. Ja, veste, res je,
premal korajže imam. Ali
imam pa kak tak tadel, da se
nobena v mene ne zaljubi, ka-
kor ga je imel tisti suštar v bo-
žični številki A. S., ki je zo-
be doma pozabil. Nekaj mora
bit. Ampak seagal Tone zato
ne bo. Pa kaj bom govoril o
dekletih, o prestopnem letu in
ženitvi! Moj stric mi je dejal,
ko sem bil še majhen tam blizu
Male vasi na Belokranjskem,
da se je oženil čas en dan pred
smrtjo. Jaz se z njim sicer ne
strinjam, vendar pa njegovem
nauku se pa res nekako ravn-
nam. Počakajmo, da vidimo,
kako se bodo razmere razvi-
jale.

Vidim, da dopisniki najraje
opisujejo delavske razmere. —
Toda vsespovsod so slabe. Pri-
nas smo delali lansko leto prav
slabo. Računal sem, koliko dni
sem delal in teh je samo 179.
Jesti, oblečen biti pa sem mor-
al biti celih 365 dni. Ko sem
preračunal, zakaj imam ob
koncu leta prazen žep, sem bil
takoja na jasnem, zakaj je ta-

ko. In vendar se je lansko leto
takle čas toliko pisalo o pro-
speriteti. Sam gospod Coolidge
je o njej pridigal. Ampak Joli-
et, k nam v Joliet jo niso pu-
stili, dasi smo jo čakali celo le-
to in jo zopet čakamo v tem
letu. Ali se bo nas usmislila?

Mesto Joliet in njegova oko-
lica dobiva vedno večjo važ-
nost. Realitetne kompanije ku-
pujejo po okolici cele farne in
zemljišča. Pričakujejo namreč
od poglobitve kanala za plovbo
in morsko zvezo po Mississippi-
piju v New Orleans silnega in-
dustrijskega razmaha v tej o-
kolici. To seveda še ne bo jutri.
Toda v enih 25 ali več letih se
bodo ta zemljišča, katere se-
daj kupujejo zemljiške kom-
panije, razdelila v lote in dra-
go prodale. Kajti vsakdo ve,
da železna industrija polago-
ma pada na vzhodu in bo za-
vzela v bližnji bodočnosti svoje
prominentno mesto v osrčju
Unije in to tam, kjer bodo bli-
zu na razpolago prometna
sredstva, kakor bo to plovba
po kanalu na Atlantik. Da, le-
pa je ta prilika in bogatini se
je že poslužujejo. Tone s hri-
ba se je, žal, ne more s svojimi
praznim žepom.

V Klobučarjevi trgovini na
1638 N. Broadway St. so štirje
"miroljubneži" nagajali toliko
časa, da so v trgovini povzro-
čili škodo na izložbenih stoji-
lih. To je Mrs. Klobučar raz-
grelo, vzela je v roke lopatico
in jih začela prav po kranjsko
žehitati. Povrhu vsega tega pa
jih je policija še dala hladit za
mreže. Upati je, da bodo tisti
štirje si zapomnili ta dogodek.
To so za enkrat vse novice.
Veste, g. urednik, premrzlo je
in nikamor ne grem, zato tudi

malu vem.
Vsem želim srečno in zdravo
Novo leto 1928!

Tone s hriba.

KAJ JE NOVEGA NA ŽE- LEZNEM OKROŽJU?

Ely, Minn.

Daleč smo tu na severu. Vi
tam doli po jugu že stokate
nad zimo, če se le živo srebro
maže pod ničlo skrije. Pri nas
pa pade pod 30 in več in cuka,
da kar reže. Toza navajeni
smo jo. V hiši gori peč, ki je
vedno razgreta, da kar poka,
šipe zamrznjene, mi pa sedimo
okrog peči in ugibamo to in
ono. Da, pri peči se že prebije,
toda pri delu, zlasti zunaj, je
zdej pa hudo. Tudi če se člo-
vek opravi še tako.

Več tukajšnjih fantov peč-
larjev se je jelo nekaj bolj ži-
vo gibati. Gotovo je temu
vzrok predpust, v katerem se
nahajamo. Prav tako, fantje!
Ely ima precej zauber sloven-
skih deklet; le po domačih, kaj
bi drugam po nje hodili. Bom
videl, kaj bo.

Najbolj v teh mrzlih dneh je
pa aktivna pri nas gospa Štor-
klja. Ne vem, morda li radi sil-
nih sneženih zametov ni mogla
naprej, pa je bila primorana
postati tu na Elyu. Te dni je
obiskavala sledeče družine:
Mr. in Mrs. Louis Devič je pri-
nela krepkega sinčka. — Mr.
in Mrs. Joseph Kovall tudi
sinčka. — Mr. in Mrs. Ignac
Fink pa zalo hčerko. — Mr. in
Mrs. Tomaž Murn pa zopet
sinčka. — Mr. in Mrs. John
Pirc, sinčka, Mr. in Mrs. Ster-
benc sinčka. — Mr. in Mrs. John
Metelčič tudi sinčka. Vsem na-
še iskrene čestitke!

Stari Elyčan.

SMRTNA KOSA V SO. CHI- CAGO.

So. Chicago, Ill.

Zadnji petek je preminul po
dolgi in mučni bolezni obče-
znani in ugledni rojak Mr. Pri-
atelj Louis. Pogreb se je vršil
zadnji ponedeljek iz hiše žalo-
sti v cerkev sv. Jurija, ob obil-
ni udeležbi sorodnikov in pri-
jateljev prizadete obitelji. V
cerkvi sv. Jurija se je vršila pe-
ta sv. maša zadušnica, katero
je daroval domači g. župnik
Father Winkler. Po maši mu
je zapelo cerkveno pevsko dru-
štvo "Zarja", katere je bil
poprej tudi član, "Blagor mu
ki se spočije." Potem se je vr-
šil sprevoz na pokopališče Ma-
tere Božje, kjer je pokopan.
Pokojni je bil eden izmed onih
delavskih slovenskih rojakov,
ki je bil pri delu za župnijo,
narod in nasebino vedno med
prvimi. Bil je član društva Naj-
sv. Imena, dr. Vitezov sv. Flo-
rijana št. 44 KSKJ., bivši cer-
kveni dolgoletni odbornik in
član pevskega cerkvenega dru-
štva Zarja. Zadnje čase, ko ga
je mučila bolezen, se seveda ni
mogel udeleževati tako, kakor
se je poprej, ko je bil zdrav.
Nasebina in vsi njegovi prija-
telji ga bodo hudo pogrešali.
Ostali žalujoči vdovi in žalujo-
čemu sinu, ki študira v kolegi-
ju, naše iskrene sožalje! Po-

kojniku pa naj sveti večna luč
in spava v miru! P.

RAZNE VESTI IZ DALJNE- GA WYOMINGA.

Rock Springs, Wyo.

Nesreča za nesrečo se vrsti
pri nas in v naši okolici. V maj-
ni št. 8, v bližnjem takozvanem
Dines je te dni ubilo do smrti
Andreja Gazdika, rodom Slo-
vaka. Nesreča se je zgodila
okrog poldne zadnjo sredo, ko
se je nagloma utrgal premog in
ga zasul. Bil je na mestu mr-
tev. Star je bil okrog 49 let.

Na božični dan pa so imeli
žalosten dan pri družini Mr. in
Mrs. Anton Rudolf na 205 G.
Street, ko jim je na ta dan pre-
minul stari oče, Jakob Muzič,
oče Mrs. Rudolf, v starosti 71
let. Pokopan je bil iz slovenske
cerkve sv. Cirila in Metoda na
pokopališče Mountain View.

Sorodnikom obeh preminu-
lih globoko sožalje in naj poč-
vata v miru in večna luč naj
jima sveti! Poročevalec.

SIBIRSKA ZIMA V CHI- CAGO.

Chicago, Ill.

Ko sem opisoval vreme v mo-
jem zadnjem dopisu, zapisal
sem, da smo imeli na božični
dan in na Stefanovo pravo in-
dijansko poletje. Res smo je
imeli. Toda vremenskemu pre-
roku se to vremensko hvalisa-
nje gotovo ni dopadlo. Poteg-
nilo je tam izza Rocky Moun-
tains in prineslo sneg, da je
zapadel par čevljev na debelo.
Bila je prav huda zima na sta-
rega leta dan, še hujša na no-
vega leta itd. V tork se je
pršla milejša sapa zopet tam
izpod zapadnega skalnatega
gorovja in je sedaj malo bolj-
še. Kar oddahnili smo se, kajti
držalo je par dni prav zares in
starka zima je pokazala vse
svoje hude ledene bucke. Toda
zapomni si naj, da vsaka reč
en čas trpi in tako bo tudi le-
tošnja zima. Prišel bo jug in jo
bo bril toliko časa, da jo bo
obil in zapodil nazaj v njen
grad na severni tečaj.

Naši Jurjevci, pa ne z 22nd
Place in Berwyna, to pot misli-
mo na "Jurjevce", člane dru-
štva sv. Jurija Reda kat. Boršt-
narjev, so imeli na starega leta
svojo plesno veselico in doma-
čo zabavo. Udeležba je bila
srednja. Bila bi boljša, pa je
bil gotovo vzrok vsaj za bolj
oddaljene, silno mrzlo vreme,
Kajti medlo je, kakor v Sibi-
riji.

V nedeljo, dne 2. jan. popol-
dne priredilo je v šolski dvor-
ni prekmursko pevsko društvo
"Jezero" svojo igro in zabavo.
Udeležba je bila tudi srednje
dobra. Kakor dan prej, je bila
tudi nedelja mrzla, kar je go-
tovo marsikoga obdržalo pri
peči doma.

Prihodnjo nedeljo, 8. jan.,
pa ima svojo maskaradno veseli-
co društvo Marija Pomagaj
št. 78 KSKJ. Ker bo to prva
maskaradna veselica in ker je
društvo vplivno in zraven veli-
ko, bo gotovo udeležba velika.

V nedeljo, dne 15. jan., pa
(Dalje na 5. strani.)

Srečno in zdravo novo leto
vsem čitateljem in prijateljem,
kakor tudi prispevkarjem te
kolone!

Novo leto. — Ob polnoči
zadnjo soboto večer, je oče
Čas obrnil nov list v zgodovini
človeškega življenja. Nastopilo
je novo leto. Štiri dnevi so iz-
ginili že v večnost, danes teče
že peti, jutri šesti in tako na-
prej bo življenje teklo, do svo-
jega od Stvarnika določenega
časa. Mnogi so naredili razne
novoletne sklepe. Se jih bodo
držali? Ako so junaki se jih
bodo. Ako niso, se jih ne bo-
do. Brisbane, ameriški člankar,
je v svojih novoletnih člankih
rešil za materialistične ljudi
novoletno resolucijo tako le:
"Spend less, than you earn..."
S tem je hotel povedati, če boš
potrošil manj, kakor boš zaslu-
žil, tedaj ti mora nekaj ostati.
To je res. Toda Brisbane pa ne
daje nobene novoletne resolucije
za tisoče in tisoče onih, od
katerih življenje zahteva da
trošijo, nimajo pa nobenega
zaslužka. Kapitalisti pa so
brezdvomno ponovili že od ne-
kdanje njihove novoletne resolu-
cije, ki so: Pay to the worker
less, than he deserves... zato,
da si sami kopijo večje kupe
bogatstva in profitov. Po času
sicer je novo leto, toda po raz-
merah bo še vedno staro, zlasti
za reveže trpine. Toda upati
je, da pride čas, ko si bodo tu-
di delavci trpini priborili svoje
prave pravice do poštenega in
primernega življenjskega ob-
stanka. Kadar pride to, tedaj
pride za delavce trpine pravo
novo leto.

Prestopno leto. — Letošnje
leto je prestopno leto. V Ljub-
ljani se je že na Martinovo ne-
deljo zadnjo jesen neki dobro-
voljček tolažil med prijatelji s
tem, da mu bo Bog dal (seveda
če bo živel), en dan več pijan
bit v letu 1928. kakor v letu
1927. Tako vidite dragi čitate-
lji, ker je letošnje leto en dan
daljše, kakor je bilo lansko,
vsakdo na svoj način pričakuje
za en dan večjih koristi, od
lanskega leta. Kakšne prič-
kujete Vi?

Vremenska napoved. — Če
ne bo mrzlo, ne bo mrzlo, če
bo oblačno, ne bo jasno in če
bo grdo, ne bo lepo, zdaj veste
kako bo... —

VELIK PLEN PROHIBICI- JSKIH AGENTOV.

New York, N. Y. — Prohibi-
cijski agenti so vdrl v prostore
Helen Morgan, v tukajšnjem
mestu, kjer se je točila pono-
či pijska. Aretirali so lastnico
in osem uslužbencev ter zaple-
nili veliko množino žganja. A-
genti so razbijali po lokalu in
napravili okrog \$75,000 škode
na pohištvo.

*** PODLISTEK ***
Rev. K. Zakrajšek, O.F.M.:

MOJI SPOMINI.

"Pa tako, kakor hočeš! Slo je, pa je
amen! Dal sem blago, za denar naj pa po-
lentarja lovim po celi Italiji, če hočem!"

In takih ali enakih storic je še veliko.
Nimamo, pa nimamo. Upanje samo, da bo-
mo pa kaj imeli. Kaj smo pa v nemški
sužnosti mogli? Oholim graščakom tlako
delati, pa njegovih valpvetov bi poljub-
vati. Te pravice smo imeli.

Da se pa pri tem kakega trgovskega ta-
lenta ne da vzgojiti, je razumljivo. Ven-
dar, hvala Bogu, ti časi so minuli, upajmo,
da za vedno. Sedaj smo svoji, sedaj bo šlo
to bolje od roda do roda. Če le še aka no-
va sužnost, še hujša, ne prihaja? Naši so
sedje na zapadu in severu brnijo zopet

meče. Vendar upajmo na božjo previdnost
in na moč naše jugoslovanske pesti. Narod
je ta leta okusil že toliko sladkosti zlate
svobode, da tega okusa ne bo pozabil ni-
kdar več in se ne bo dal več tako hitro stla-
čiti v mišjo luknjo.

Seveda je bila moja želja prej ko prej
obiskati in se pokloniti možu, do katerega
čutim toliko spoštovanje, odkar ga po-
znam, prevz. g. škofu Jegliču. Ta obisk
sem moral pa odložiti za skoraj dva mese-
ca. Razmere so tako nanesle. Bil sem par-
krat tam, pa ga ni bilo doma. Slednjič le-
teti, sem ga našel doma. Značilna last-
nost vseh velikih mož je neka posebna
skromnost in prijaznost do vsakega, tudi
najmanjšega. Sami veliki v vsaki stvari,
znajo biti veliki tudi v skromnosti, tudi
malih in neznatnih. In tak je škof Jeglič.
Da se more k njemu, ni treba frake, tudi
ne rokavic, da, še "cilindra" ni treba. Tu-
di ni treba preje pisemno poznanje prosti-
avdicence. Da, še celo vizič ni treba pre-
dati tiskati, da bi se z njo na zlato kroz-

niku napovedalo, kdo ga želi videti. K nje-
mu more vsakdo: duhovnik, neduhovnik,
berač ali bogatin. Kdor čuti potrebo, videti
duhovnega svojega očeta v škofijski pala-
či, ima dostop in je priščno sprejet. Pri-
jazni strežaj vpraša samo za ime, kdo si,
da gre gledat, "če imajo gospod škof čas",
to je vsa ceremonija sprejema pri škofu
Jegliču. Spominjam se, da nam je še pro-
fesor Janežič v bogoslovju o tem pripo-
stem obredniku škofovih avdicence pripo-
vedoval in dostavil: "Naš g. škof so pač zelo
demokratični."

No, pa kaj bi vam to popisoval, saj ste
ga sami videli pred dobrim letom, ko se
mu je po tolikih letih spolnila njegova sr-
čna želja, da je pohitel za svojimi ovčicami
v daljino Ameriko! Saj ste že tudi sami o-
pazili na njem vse te lastnosti, jih občudo-
vali in ga vzljubili in ga zato s tolikimi šlo-
vesnostmi po vseh nasebilih sprejemali. Da,
ali niste vsi našli in čutili v njem samo
ljubečega očeta, samo skrbnega "dobrega
pastirja"? Ali se niste zato srečno čutili,
ko ste ga imeli v svoji sredi? Ali niste ž

njim občevali brez bojazni, kot otroci z
očetom? O, da, gotovo si je vsaka nasebina
na zlatimi črkami napisala v svojo zgo-
dovino obisk ljubljanskega škofa Jegliča!
In to po pravici! Saj se vsak dober otrok
zveseli prihoda in obiska svojega očeta in
so dnevi tega obiska dnevi veselja.

In ta veliki mož, ta dobri oče, je hotel
priti v Ameriko že pred več leti, že l. 1909.
Že takrat ga je gnalo srce v tujino gledat,
kje so otroci? Kaj delajo? Kako žive? Če-
sa potrebujejo? Jim more on s čim kori-
stiti? O, da, nezmerna škoda, da ga ni bilo
že takrat med nas v Ameriko. Kako vse
drugače bi se bile gotovo razvijale naše
razmere med katoliškim delom ameriških
Slovincem! On bi bil poslal več navdušenih
delavcev tja, ki bi imeli sree za to ljudstvo,
bi ga bili organizirali v nepodporne zveze
in organizacije, da bi se bilo skupno in
združeno branilo proti napadom od strani
odpadnikov; poslal bi bil množnih mož, ki
bi bili izdajali in urejevali katoliško čas-
piše, da bi ne bilo celo delo odvisno samo
od par, pravzaprav od enega.

Nasprotniki so to vedeli in videli. Kaj
čuda, da so se ga tako strašno zbal in za-
gnali tak tevtovski krik! Kako je divjal
takrat Sakser s svojim Glas Naroda!

In koliko so tega moža sramotili tudi a-
meriški listi! Ponatiskovali so vse gonje
zoper njega v domovini in jih prenašali v
Ameriko, tako da se je marsikak trn zadr-
l v njegovo srce tudi iz Amerike. Vsaj so se
našli zaslepljenci, ki so mu — naščuvani
od te gonje — pisali celo neolikana pisma.

Zato mu je bilo gotovo v veliko zadošče-
nje lansko leto, ko je videl to navduše-
nje in ljubezen, katero je našel v Ameriki.
Zadoščenje mu je moralo biti, da so ga
sprejemali tudi tisti, ki so odobrvali napa-
de nanj in tisti, ki niso prsta zganili v nje-
govo obrambo in njegov zagovor.

"To je pa Amerikaneč! Me veseli," mi je
rekel g. škof ljubezno, ko sem mu polju-
bil prstan in me je spoznal.

"Kaj pa naši Amerikanci delajo? Kako
je v Ameriki sedaj?" Tako in enako je iz-
praševal eno vprašanje za drugim. Vse je
hotel izvedeti.

Ameriška konzervna industrija.

I.

Konserviranje (canning) je ena izmed največjih industrij. Predno so iznašli konzerve, edini način za ohranjanje jedil je bil starodavni način sušenja, prekajevanja, nasoljevanja in zmrzovanja. Se le proti koncu osemnajstega stoletja, ko je francoska vlada razpisala nagrado za človeka, ki bi iznašel boljši način konserviranja živeža za vojsko, je prišlo do iznajdbe modernih konserv. Nicolas Appert, francoski kuhar, se je 15 let bavil s tem vprašanjem in je l. 1810 dobil nagrado za svoj izum.

Metoda, ki jo je Appert izumil, je bistveno ista, ki se danes rabi pri pripravljanju domačih konserv. Deval je hrano, presno ali deloma izkuhanu, v steklene vrče, v katerih je bilo toliko vode, da je bilo jedilo pokrito z njo. Na to je deval steklene posode v kotel, napolnjen z vodo, ki je bila počasi pregreta do vrelišča. Steklena posoda ostajala so v tej vodi, dokler ni vročina prodrla do sredine jedil. Na to so posode zamažili in pustili, da se ohladijo.

Ko je Appert razvijal svojo metodo konserviranja, cinaste konve (tin cans) so bile še nepoznane. Najvišja temperatura, ki so jo steklene posode mogle vzdržati, je bilo vrelišče. Za razvoj veleindustrije konserv pa je bilo treba dvojnih stvari: prvič, cene in primerne posode mesto steklenega vrčka z zamaškom, drugič, načina, ki bi omogočil kuhanje konserv ob višji temperaturi, kot znaša vrelišče vode, kar bi zmanjšalo čas, ki je potreben za pregrevanje in konserviranje jedil.

Cinaste konve so bile prvič izdelovane najprej na Angleškem, namreč okoli l. 1810., in v Ameriki okoli l. 1821. Beseda "can" je ameriški izraz, ki je le kratica angleške besede "canister". Na Angleškem in nekje drugje rabijo mesto "can" besedo "tin" (kositer cinasta posoda) in za konserve rabijo besedo "tinned food" mesto "canned food". V slovenščini nimamo za to lastne besede, marveč rabimo tujko: konserve.

Konve so napravljene iz cinaste pločevine, pravzaprav iz tenke jeklene pločevine, ki je bila vtopljena v stopljen kositer. Najprej so jih izdelovali na roko in izurjeni kositarji je bil jako priden, ako jih je napravil šest v enem dnevu. Ob takih okoliščinah je bila produkcija počasna in konve so bile razmeroma drage. L. 1870 so bili izumljeni stroji za izdelovanje cinastih konserv; dandanes morejo ti stroji izdelovati 100 konv v eni minuti in te konve niso zlotane že znotraj. Izpopolnili so tudi stroje za pričvrščanje pokrova na konve, ki so bile že napolnjene z jedilom; sto pokrovov za minuto je povprečni obrat in ti pokrovi so pritrjeni brez lotanja.

Drugi predpogoj za razvoj veleindustrije konserv je bil rešen, ko so iznašli retorto ali kuhalo na parni pritisk. Konve z jedilom se postavljajo v retorto in v njo se vpušča para pod pritiskom. Visoka tempe-

ratura omogočuje hitro skuhanje jedi. Retorto so iznašli okoli l. 1875, približno ob istem času, ko so iznašli strojno izdelovanje konv, in industrija konserv na veliko je bila omogočena. Od tedaj datira hitri razvoj te nove velevažne industrije.

Ameriška konzervna industrija je imela sploh svoj početek v New Yorku l. 1819, ko so začeli napravljati konzerve od lososa (salmon), jastoga (lobster) in ostrig. Prihodnje leto so v Bostonu izdelovali konzerve od sadja, kumar in zabel. L. 1840 je Baltimore dobil svojo prvo tovarno konserv in leto potem so začeli izdelovati konzerve od sardin v državi Maine. Prva tovarna konserv (cannery) na Pacifiku je bila ustanovljena l. 1855.

Torej še mnogo poprej, predno so iznašli stroje za veleprodukcijo, je imela konzervna industrija svoj početek. Začetkoma je sedež industrije bil odvisen od trga, dandanes pa se konzerve izdelujejo povsod; ne trg, ampak zaloga surovine določuje sedež industrije.

Tekom zadnjih petindvajset let se je središče te industrije večkrat premaknilo. Vrsta konserv pa se je neznansko pomnožila. Brzi razvoj sadjereje ob pacifični obali je, na primer, povzročil preselitev središča produkcije sadnih konserv od atlantske obali na pacifično. Razvoj te industrije je pripisati deloma večji produkciji konserv od korne, paradižja, graha, fižola, breskev, jabolk in hrusk, ali tudi izdelovanju novih konserv, ki so bile pred 25 letimi sploh nepoznane. Konzerve od špargljev, spinacije, sladkega krompirja, marelic in raznih jagod so primeri tega razvoja. Zlasti značilen pa je razvoj produkcije konserviranega kraljevskega jabolka (pineapple) v otočju Hawaii in velikanski narastek produkcije konserviranih juh in konserv kuhanega fižola. Dandanes se izdeluje več kot 200 vrst konserviranih jedil.

Pred 25 leti je bilo malih konzervnih tovarn vsepovsod. Produkcija je bila majhna in so tovarne izdelovale konzerve skoraj vseh produktov, ki so se pridelavali v okolščini. Današnja tendenca je napram produkciji na veliko v razmeroma manjšem številu tovarn, ki se specializirajo v konserviranje onih hranil, ki se zlasti pridelavajo v dotični pokrajini.

Produkcija na veliko in po ceni je postala mogoča vsled iznajdbe strojev. Dandanes stroji izdelujejo konve; stroji žanjejo pridelek na polju; stroji izpirajo in izbirajo te prideleke, ko jih pripravljajo za konserviranje; stroji napolnjujejo konve z natančno vago dotičnega produkta; stroji pričvrščajo pokrove; stroji kontrolirajo pohod konv skozi kuhala; stroji nalepljajo etikete na konve in izdelujejo zabojke za pakovanje.

Raba strojev ni le omogočila današnje letno produkcije v Združenih Državah od več kot 5000 milijonov konzervnih konv, marveč je tudi mnogo prispela k temu, da konsument dobiva čist in zdrav produkt. V mnogih tovarnah se človeška

LINDBERGH ODLIKOVAN V MEHIKI.

Slika nam predstavlja Col. Charles Lindbergha na govorniški tribuni v dvorani mehiške poslanske zbornice, kjer je prejel od kongresa odlikovanje. Levi poleg Lindyja je predsednik mehiškega kongresa.

To in ono iz širokega sveta.

KANADSKI FARMARJI

imajo svoje društvo, katero kontrolira prodajo njihove pšenice, tako da ves dobiček ostane farmarjem, ki so blago pridelali, torej imajo od svojega truda kaj koristi. V Zedinjenih državah je pa tako, da farmar, ki dela v strahu, če mu bo obrodil sad ali ga bodo vremenske neizdatke pokončale, je vesel, da dobi toliko, da ima pokrite stroške, za trud se pa obriše pod nosom. Dobiček od njegovega truda ima prekupevalec, ki nikoli ne stopi na polje, kaj še, da bi istega obdeloval. Prekupevalec se pa zato ne sme zameriti. Saj oni nič ne trpe, zameriti se mora tistim, ki trpijo vsled tega in čakajo; kaj bo prišlo iz Washingtona. Kanadsko društvo farmarjev v Manitobi je prodalo 200.000.000 bušljev žita, ne da bi imel svoje prste vmes kakšen prekupevalec. Dobiček skozi to so imeli farmarji in kupci, kajti zaslužek, ki bi šel drugače v žep prekupevalcem, se je razdelil med proizvajalca in konsumenta.

STRAŠNA NOČ.

Angleški listi prinašajo podrobnosti grozne drame, katere žrtev je postal dne 22. nov. parnik "Irena" na poti v Hongkong. Po svoji navadi so se vkrcali kitajski husarji kot delavci v tretji razred. Ponoči so pridržali oboroženi roparji — kakih 20 ljudi — v jedilnico in zvezali častnike s kapitanom Norvežanom Sensenom, ki so bili ravno pri večerji. Med tem so slekli do nagega drugi roparji mornarje in 150 potnikov ter odnesli vsa živila iz ladijske restavracije. Ob 1 ponoči so se pripravili roparji na odhod in natovorili plen v čolne. Hoteli so na kopno nekeje v globini Biaskega zaliva. Ne pričakovano se je prikazala v tem trenutku angleška pod-

roka sploh ne dotika jedila.

Večina ameriške produkcije konserv se konsumira v samih Združenih Državah, ali produkti se izvažajo tudi v vse kraje sveta.

F. L. I. S.

mornica. Njen kapitan je videl, da gre "Irena" brez luči in je dal povelje, naj s ustavi. Husarji se niso zmenili za signale in svarilne strele. Nato je oddala podmornica dve granati, ki sta pogladi v zrak parnikov kotel. Na ladji je izbruhnil požar. Husarji so se vrgli v čolne. Prišel se je ogorčen boj z moštvom, ki je pridržalo na krov. Obenem so se vrgle obupane ženske v morje in v čolne, kjer so jih sprejeli roparji z nožem in revolverji. Podmornica je poklicala z radio-aparatom pomoč. Trije angleški parniki so prihiteli in rešili 258 izmed 284 potnikov. "Irena" se je potopila. Vsi roparji so v ječi. Nekateri potniki so popolnoma oviseli tekom grozne noči, ko so morali goli in brez pomoči čakati smrti.

IZVOR SULTANA MULEYA JUSUFA.

Na seji družbe za agrikulturo za departement Haute-Saone (Francija), ki se je vršila nedavno, je predsednik Depierres poročal o zelo interesantnem dejstvu, o katerem mu je pred kakimi desetimi leti pripovedoval neki polkovnik Viennot, doma iz Hericourta. Stvar se tiče nedavno umrlega maroškega sultana Muleya Jusufa. Depierres je izjavil:

"Iz okolice Hericourta se je pred leti neka rodbina izselila v Alžir, hotela tam gojiti poljedelstvo. Toda farma, ki jo je ta rodbina obdelovala, je razdeljal Abd el Kader, ki je naseljenec pobil, domačo hčerko pa odvedel s seboj v ujetništvo. Le-to je podaril takratnemu maroškem sultanu, kojega naklonjenost si je s tem hotel pridobiti. Deklica, ki je bila lepa in graciozna, je prišla v harem in je kasneje postala ena izmed sultanovih ljubljank. Iz te zveze se je potem rodil oče Muleya Jusufa in je torej umrl maroški sultan po svoji babici Francoz.

Polkovnik Viennot, ki je bil poprej stalno naseljen v Maroku, se je o priliki izbruhla svetovne vojne vrnil v Francijo in je bil pred odhodom sprejet od sultana. Povedal mu je, kar je

vedel o njegovem izvoru, na kar je Muley Jusuf odvrnil, da mu o tem ni bilo nič znanega. Povdaril pa je, da se še dobro spominja svoje babice, o kateri je vedel, da je bila "rumi" (kristjanka); dostavil je še, da je svojo staro mater ohranil v zelo dobrem spominu: bila je dobra in ljubezniva žena, ki jo je zelo ljubil in koje smrt ga je bridko prizadela."

PAPIGA STARA 100 LET.

Ako bi divje živali ne imele sovražnikov ter bi živele do naravne smrti, bi dočakale mnogo višjo starost, nego jo dosežejo sedaj. Tudi vremenske neizdatke, pomanjkanje hrane, razne bolezni jih mnogo končajo. Veščaki trdijo, da bi slon živel 150 do 200 let, sokol 160 let, jastreb 110 let, orol 100 let, labud 100 let, krokodil, želva in papiga pa bi v normalnih okoliščinah doživeli tudi 300 let. Povodnji konj bi živel 40 let, nosorog 50, krokodil in krastača po 40 let, konj, osel in dromedar, kakor tudi medved 40 do 50 let, pes in volk 10 do 15, divji mrjasec 20 do 30, verica 12, polh 20, domača perutnina 15 in sova 60 let.

KRATKO PA JEDRNATO.

Ko je bil angleški princ Connaught generalni guverner v Južni Afriki, je potoval nekoč ob Zambesiju navzgor, da obišče posamezne poglavarje divjakov. Eden izmed teh je bil očividno guvernerja vesel ter ga je pozdravil z nagovorom, ki je trajal nekaj minut manj kot celo uro. Ko je glavar končal, je stopil pred guvernerja interpret domačin, da bo prevedel, kar je oni povedal. Toda na veliko veselje vsega spremstva in guvernerja je prevajalec celi dolgi govor spravil v en sam angleški stavek, rekoč: "On reče, on salamensko vesel tebe videti."

ŠIRITE AMER. SLOVENCE!

Naročajte najstarejši slovenski list v Ameriki "Amerikanski Slovenec!"

Pouk o tem in onem.

ALI JE AMERIŠKA "PROSPERITETA" ZARES TAKA?

Minuli so dnevi, ko se je za en ameriški "kvoder" moglo dobiti obed šesterih nošajev v Parizu, Berlinu ali Rimu. Zivež je sedaj postal ena izmed razmeroma najdražjih stvari v Evropi toliko za evropskega delavca, kolikor za ameriškega turista.

Človek ne živi od samega kruha in, ker so navade in potrebe človeka poedinih narodov, čemur se pravi "živiljski standard", jako različne, je jako težko primerjati stroške za preživitev v raznih deželah. Ali ako ugotovljamo povprečno ceno gotove količine živil v glavnih evropskih mestih, je mogoče priravnati, koliko mora človek sličnega stanu trošiti za jelo v raznih deželah. Na podlagi teh podatkov bi gospodinja, ki za nakup hrane plačuje en dolar na trgu v Philadelphiji in bi hotela živeti v Parizu v istih odnosajih, kot živijo Parižani njenega stanu, plačevala tam za isto toliko hrane nekaj manj od 70 centov. Na isti način bi v Rimu potrošila 90 centov, na Dunaju skoraj 80 centov, v Berlinu in Stokholmu približno 75 centov, v Londonu nekaj manj kot v Berlinu, v Bruslju okoli 70 centov in v Amsterdamu, Pragi ali Varšavi približno 60 centov.

Ti podatki se naslanjajo v glavnem na evropski živiljski standard, t. j. predpostavljajo, da bi Amerikane tam živel tako, kot tam živi človek v enakem položaju. Mogoče je, da, ako bi Amerikane hotel jesti v Parizu isti obed, ki ga dobiva v Philadelphiji, plačeval tam še več kot doma. Na drugi strani, kar se tiče meznih delavcev ali drugih oseb malega dohodka v drugih deželah, treba pomisliti, da stroški za hrano pomenjajo za njih razmeroma večje breme, kot bi se dozdevalo iz zgornjih primerjalnih števil, kajti njihove mezde ali plače so povprečno znatno nižje kot one v Združenih Državah.

Vendarle, dasi smo toliko na boljšem, nikakor ne moremo govoriti o prosperiteti Amerikancev v absolutnem zmislu. Profesor Irving Fisher od Yale univerze dokazuje, da je iz vseh statistik razvidno, da ameriško ljudstvo ni deležno pro-

speritete.

In zares, štiri petine prebivalcev Združenih Držav, torej več kot 90 milijonov ljudi, očitno ima komaj zadosti za potrebne živiljske stroške in prav malo ali nič jim preostaja, da bi si prihranili za slabe čase.

"Brezdvomno — pravi prof. Fisher — sme ves narod biti vesel, da se je tako dobro oporavil od bridkega pomanjka l. 1921, ko je bil živiljski standard večine prebivalstva daleč pod standardom, primernim za zdravje in delavnost. Tako veliko je bilo zboljšanje v zadnjih letih, toliko v primeru z depresijo pred šestimi leti, kolikor s sedanjimi razmerami v obubožani Evropi, da predsednik in delodajalci očitno pozabljajo, da smo le primerno na dobrem."

Statistike davčne oblasti v Washingtonu pokazujejo, da povprečni dohodek vsakega prebivalca Združenih Držav, ki zasluži, znaša sedaj več kot \$2000 na leto oziroma skoraj tretino več kot je znašal povprečen dohodek v letu depresije, 1921. To je seveda znatno zboljšanje, ali ni nikak znak zdrave prosperitete.

"Najrevnejši" razred sam, ki zapopada 76 milijonov ljudi ali 65 odstotkov vsega prebivalstva, dobiva le 38.6 odstotka vsega narodnega dohodka (34,740 milijonov na leto), manj kot \$460 za osebo. Ta razred ne vključuje le ročnih in pisarniških delavcev, marveč tudi male obrtnike, mnogo uravnikov in večino mehanikov.

Za navadno družino peterih članov v tej "najrevnejši" skupini je l. 1926 povprečni dohodek znašal \$2300. To je le malo več kot je potrebno za nakup minimalnih potrebščin povprečne peteročlanske družine izmed industrijskih ali pisarniških delavcev v New Yorku in nič ne preostaja za silo — za slučaj nezaposlenosti, za stare dni, za kakršnekoli prihranke, za počitnice. Tudi brez teh bistvenih potrebščin, proračun delavčeve družine znaša \$1880 ali le \$426 manj kot znaša povprečni dohodek večine Amerikancev l. 1926, dočim povprečni proračun družine pisarniškega zaposlenca (Dalje na 5. strani.)

Denar v Jugoslavijo brzojavnim potom!

MI RAČUNAMO:

Za ameriške dolarje:	Za dinarje:
\$ 5.00\$ 6.15	200 Din\$ 4.45
10.00 11.25	500 Din 9.50
15.00 16.35	1000 Din 18.90
20.00 21.45	1500 Din 28.00
25.00 26.55	2000 Din 37.00
35.00 36.75	3000 Din 46.00
50.00 51.95	4000 Din 55.00
75.00 77.50	5000 Din 64.00
100.00 103.00	10000 Din 122.00
200.00 204.50	15000 Din 178.00
300.00 306.00	20000 Din 234.00
400.00 407.50	30000 Din 342.00
500.00 509.00	40000 Din 450.00
600.00 610.50	50000 Din 558.00
700.00 712.00	60000 Din 666.00
800.00 813.50	70000 Din 774.00
900.00 915.00	80000 Din 882.00
1000.00 1016.50	90000 Din 990.00

Za pošiljke po pošti se sprejema samo Money Orders, American Express ček, ali pa bančni draft. Osebnih čekov po pošti ne sprejemamo.

Nobenih drugih pristojbin in nobenih odbitkov v Evropi.

Metropolitan State Bank

2201 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Uradujemo: Dnevno od 9:00 zjutraj do 4:00 popoldne. Ob torkih in sobotah do 3:30 zvečer.

KAPITAL IN PREDETEK: \$300,000.00

PROMET IN VIRI NAD \$5,000,000.00

Mr. I. Knowlitt This is one time when he knew too much!

Širom Jugoslavije.

Krvav boj roparjev z orožniki.

Iz Bihaća poročajo: Na smrt obsojeni roparji, ki so pobegnili iz ječe okrožnega sodišča v Bihaću, so v vasi Majkić Japra, okraj Sanski Most, napadli hišo učitelja Jove Gruborja in jo izropali. Isti dan zvečer so se roparji spopadli z orožniškim oddelkom, ki jih je zasledoval. V boju sta bila ubita dva orožnika, eden pa težko ranjen. Roparji so pobegnili v neznano smer. V celem okraju je prebivalstvo silno razburjeno, ker se roparji hranijo v njihovih hišah, pa se jih nihče ne upa naznaniti, ker se vsi boje, da jih ne bi roparji pobili.

Dne 23. dec. se je ropar Mehmed Buljubašić sam prijavil sodišču v Bihaću, dočim ostali trije roparji beže v jugovzhodni smeri. Po zadnjih vesteh so roparje opazili v Miočicah, kamor so bili poslani močni oddelki orožništva in je upanje, da bodo kmalu zajeli roparje.

Nenavadna nesreča srnjaka.

Iz Metlike poročajo: V kočevskih hribih so bili lovci na lovu. Psi so spodili srnjaka, ki jo je urnih nog ubral proti vasi Vrčice nad Semčim. V svojem divjem begu ni zapazil pri vrtu trgovca in posestnika Iv. Venetića 2 metra visoke žične ograje, v katero se je zagnal s tako silo, da se je zrušil na tla. Takoj pa se je zopet pobral in poskusil ograjo preskočiti. Skok se mu pa ni posrečil. Zadel se je in padel nazaj na hrbet. V tem trenutku je prispel g. Venetić, skočil nad srnjaka in ga zgrabil za sprednje noge. Srnjak se je pohlevno udal in samo z obupnim plakanjem tožil o svoji nesreči. Seveda so bili kmalu na licu mesta tudi psi, katerega je moral Venetić odganjati, da je srnjaka ohranil pred njimi. Prignat ga je v hišo in privezal, nakar je srnjak lepo legel, da bi se odpočil od velike utrujenosti. Gosp. Venetić je triletnega, 28 kg težkega srnjaka izročil najemniku lova g. Andreju Striclu.

Zločin zavrženega snubača.

V vasi Plavni pri Vukovarju so našli mrtvo truplo Ivane Bartuličeve. Vsi znaki kažejo, da gre za zločin. Ubijalca še niso izsledili. Bartuličeva je bila najlepša dekle v vasi in zato sodijo, da je zločin izvršil eden izmed mnogoštevilnih snubačev, ki ga je Bartuličeva zavrnila.

Blaznik zažgal lastno hišo.

V hercegovinskem selu Lepice je 46 let stari seljak Drago Vitić zažgal svojo lastno hišo, v kateri je zgorel tudi poldrugeto leto star otrok. Vitić je potem neznanokam izginil. Do-

mneva se, da je blazni mož izvršil samomor.

Trta je dvakrat rodila.

V vinogradu nekega posestnika pri Splitu opazujejo čudno igro narave. Ena izmed trt je rodila letos drugi grozde. Grozdi so precej veliki, normalni in jih ni nič manj kot 20. O Božiču je bilo grozde po vsem zrelo in užitno.

Zopet žrtev alkohola.

Na otoku križniškega reda pri Veliki Nedelji so našli že na pol razpadlo truplo Ivana Majcen iz Soseske, katerega so že dalje časa pogrešali. Vsled preobilega zauživanja alkohola se mu je najbrž omračil um in je storil samomor.

Sin ubil lastnega očeta.

V Timorcih pri Petrinji se je 23letni Mijo Lončarević pred svojega moža in ga ubila. Semeseči sprl s svojim očetom.

Nikola. V jezi je nesrečni sin vrgel očetu v glavo težko sekuro, tako da je stavec podlegel težki poškodbi. Sodni dvor v Petrinji je Mija Lončarevića obsodil na šest let težke ječe.

Ubijalka lastnega moža obsodena.

Marija Benedik, delavka v Študi pri Domžalah, slaba in pokvarjena ženska, je dne 26. septembra s sekuro planila na svojega moža in ga ubila. Semeseči sprl s svojim očetom.

Denar, ki ste ga prejeli za božično darilo ali bonus, porabite za SAFE PUBLIC UTILITY DELNICE

(ELEKTRIKO, PLIN ALI TRANSPORTACIJO)

UŽIVAJTE REDNE POSTRANSKE DOHODKE.

NIKAR ne zapravite denarja, ki ste ga prejeli za božično darilo ali bonus. Bodite prečni in ga vložite v varne in zanesljive delnice javnih naprav, ki vam bodo prinašale lepe dividende! Napravite investicijo, ki bo dobičkonosna in vam bo koristila v poznejših letih. Začnite na poti finančne neodvisnosti na ta lahak način.

Public Utility delnice so varne in zanesljive. Podjetja so potrebna in služijo javnosti v vsakdanjem življenju — dividende, običajno po 6 od sto letno, se vam pošljejo vsake tri mesece.

Obresti, dividende in januarski prenos imetja

Mesec januar je čas, ko se plačujejo vknjižbe. Zakaj ne bi denar, ki ste ga zato dobili, ne investirali v zanesljive vrednostne papirje javnih naprav, kjer se vam dobro obrestuje? Ako dobite še kakšen drug denar od kje, vložite ga v javne naprave, kjer veste, da bo varno naložen in delal za vas noč in dan.

Dividende vsakih 90 dni

Dividende od vrednostnih papirjev javnih naprav se plačajo štirikrat letno. Te dividende so v resnici posranski dohodki za vas; prinesejo

vam udobnost — pa tudi vam dajo možnost, da lahko kaj kupite, kar bi sicer ne kupili.

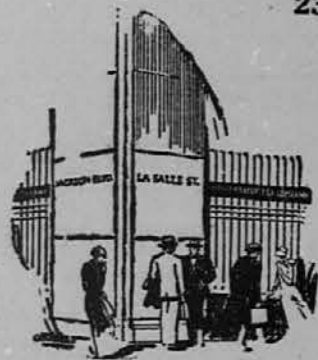
Načrt za lahka izplačila

Lahko kupite delnice javnih naprav proti gotovini ali na lahka odplačila, če daste \$10. takoj in potem vsak mesec po \$10. Dobite 6 odstotkov obresti med tem ko odplačujete. Ako iz kakšnega vzroka ne morete dalje plačevati, dobite ves denar, ki ste ga že vplačali povrnjen. Ta načrt je redka prilika za ljudi, ki znajo dobro obračati svoje prihranke, da dobijo od njih kar največ mogoče koristi. Poslušajte se kupona, nakar vam pošljemo vse podrobnosti popolnoma zastonj!

Utility Securites Company

230 SOUTH LA SALLE STREET, CHICAGO

Louisville - St. Louis - Indianapolis - Milwaukee - New York - Minneapolis

Naš nov urad se nahaja na La Salle in Jackson Blvd.

UTILITY SECURITIES COMPANY,
230 South La Salle Street, Chicago
your public utility stocks which you offer at this time for
Please send me complete information, free of charge, about
safe investment.

Name
Street
City State

JACOB GEREND
POHIŠTVO IN POGREBNI ZAVOD
704-706 N. 8th Street, Sheboygan, Wis.
Tel. 377-J. 4080-W.

Merchants & Miners Bank

CALUMET, MICHIGAN

Glavnica \$200,000 Preostanek \$200,000

Nedeljeni dobiček \$190,000.

GORDON R. CAMPBELL predsednik
THOMAS HVATSON, podpredsednik
FRANK J. KOHLHAAS, V. P. in blag.
E. H. MANGER, pomožni blagajnik
W. G. CUDLIP, pomožni blagajnik
PETER TALENTINO, pomožni blagajnik.

IZVRŠUJE VSA BANČNA POSLA ZANESLJIVO.

bila obsojena na 4 leta težke ječe.

Nesreča na železnici.

Ponoči od četrta, 1. dec., na petek sta iz Hrvatske preko Dobove peljala dva voznika s konji vino za gostilničarja F. Varleca v Brežicah. Ko je prvi voznik blizu Dobove prevozil železniški tir, sta bili zatvornici odprti in tudi se ni slišalo znamenja za bližajoči se vlak. Ko je drugi voznik za prvim privozil na tir, sta se naenkrat obe zatvornici zaprli, tako, da je bil voznik z vozom in konji ujet na progi. Voznik se je brž zavedel opasnosti položaja, je skočil hitro z voza in skušal zatvornico odpreti. Med tem, ko se je brezuspešno trudil, je pripeljal vlak, ki je zagrabil voz in konja in jih treščil na stran. Voz je bil popolnoma razbit, ravno tako se je razlilo vse vino in konj je bil na mestu mrtev, drugi pa je ostal po naključju nepoškodovan.

Umrl je

v Pecah pri Št. Jurju odnotni posestnik Valentinčič v visoki starosti 82 let. Pogreb se je vršil na praznik 8. m. m. ter je pokojnika spremlilo na njegovi zadnji poti mnogo prijateljev in znancev, pevko društvo pa mu je zapelo krasno žalostiniko.

Človeško glavo je kahal.

Trbovlje so zopet razburjene. Z vso naglico se je razširila po veliki in zelo obljubljeni okolici novica, da je v mrtvašnici v četrtek na Marijin praz-

nik kahal človeško glavo delavec Lavrič Franc, katerega pa lastnik pogrebnega zavoda Finžgar uporablja večkrat tudi za grobokopa. Je to okoli 20 let stari delavec in na duhu precej omejen. Od očividcev smo dobili naslednje podatke: Neki g. Z. je opozoril po cesti gredočega g. B., da v mrtvašnici kuha človeško glavo omenjeni Lavrič in ima lonec pokrit z lopato. Radovednost žene g. B. na pokopališče, kjer pogleda v mrtvašnico, kaj da res dela Lavrič. Lopato vzdigne in v loncu vidi še lobanjo, ki je bila že prosta mesa. Na tleh je imel še več dračja pripravljene za kuho. B. ga vpraša kaj in da zakaj to dela. Lavrič odgovori, da dobi za lobanjo 300 Din, od koga to ni povedal. Za zadevo je izvedelo seveda županstvo, ki je oskrnitev takoj naznanilo orožništvu, obenem pa poklicalo g. Finžgarja na odgovornost, ki pa o zadevi ni hotel nič vedeti. Lavrič je najprvo izjavil, da si je grel vodo za umivanje rok, šele po aretaciji je izpovedal, da je skahal človeško glavo v dveh vodah. Lobanjo je po odkritju zakopal, jo je pa v pričo orožništva zopet odkopal. Lobanja je bila dobro ohranjena. V glavnem gre sedaj za to, v kakšne svrhe se je hotela lobanja uporabljati. Veliko se govori, da so jo naročili špiritisti, ki se v Trbovljah zelo širijo. Razburjenje je radi tega dogodka veliko.

Umrl

je 7. decembra v Ljubljani v bolnici in bil 9. decembra pokopan v Šmarju ob veliki udeležbi člane šmarske orlovske organizacije Joško Habjan z Malega vrha, star šele 18 let.

Ako se ti "Amerikanski Slovenc" dopade, povej to svojim prijateljem in znancem in priporoči jim ga, da si ga naroče!

Pioneer Livery Stable

John R. Ryan, Prop.

POGREBNI ZAVOD — SLUŽBA NOČ IN DAN.

Cor. 6th & Portland Sts.

Tel. 25

CALUMET, MICH.

Pristopajte

PRVI, NAJSTAREJŠI IN NAJVEČJI SLOV. KAT.

PODPORNI ORGANIZACIJI

Kranjsko -- Slovenski Katoliški Jednoti

Posluje že 34. leto. V tej dobi je dosedaj izplačala raznih podpor v znesku

\$3,000,000.00

TA JEDNOTA JE SOLVENTNA, IN SICER V AKTIVNEM ODDELKU 100.61%, V MLAD. ODDELKU 140.26%.

Njeno premoženje znaša \$1,700,000.00.

Članstva v obeh oddelkih šteje nad 81,000.

Ima 179 krajevnih društev širom države.

Glede pojasnila za pristop vprašajte kakega uradnika(co) našega krajevnega društva. — Glede ustanovitve novega društva (8 članov zadostuje) pišite na glavnega tajnika: Jos. Zalarja, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Nagrada za ustanovitev znaša \$20.00.

V MLADINSKI ODDELEK SE SPREJEMA ČLANE V STAROSTI OD 1—16 LET.

KATOLIŠKI SLOVENC, PRISTOPAJTE K NAŠI K. S. K. JEDNOTI!

NAŠI ZASTOPNIKI

Ant. Jakšetić, potovadni zastopnik.

COLORADO:

Canon City. — Ana Susman.
Colorado Springs. — M. Kapsch.
Crested Butte. — Martin Težak.
Denver. — G. Pavlakovich.
Leadville. — Rev. M. Trunk, John Zelnikar.
Pueblo. — Rev. P. Cyril, O.S.B., J. Meglen.

ILLINOIS:

Argo. — John Poljak.
Aurora. — M. Vesel.
Bradley. — Rose Smole.
Chicago. — A. Jelenič.
Elmhurst. — Karolina Milost.
Joliet. — M. Bluth, Jos. F. Muhich.
Rockdale, Joliet, Ill. — M. Kostelic.
La Salle. — Annie Ovnik, Anton Strudel.
Lockport. — John Koreltz.
No. Chicago. — Joseph Drashler.
Peoria. — Mary Zabukovec, Math. Papich.
So. Chicago. — Ant. Bakse.
Waukegan. — Andrew Košir.

INDIANA:

Elkhart. — Mary Oblak.
Indianapolis. — Louis Komlanc.
Porter. — A. Kerznaritz.

KANSAS:

Franklin. — John Dobravec.
Frontenac. — Joseph Zorc.
Kansas City. — Peter Majerle.
Mulberry, Kans. — Mrs. B. Omahne.
West Mineral. — Mary Plankar.

MICHIGAN:

Ahmeek. — J. Hribljan.
Detroit. — John D. Jednič.
Iron Mountain. — Kath. Hebert.
Calumet. — Jos. Sustarsich.
Manistique. — Ana Schwab.

MINNESOTA:

Aurora. — E. Smolich.
Biwabik. — Mr. Frank Globokar.
Chisholm. — B. Globokar.
Ely. — Mrs. V. Marn, John Otrin, Jos. Peshell.
Eveleth. — Johana Kastelic, Frances Kvaternik, Antonia Nemgar.
Gilbert. — Frank Učar.
Greaney. — U. Babich.
Hibbing in okolica. — Joe Zaic.
McKinley. — A. Hegler.
New Duluth. — M. Spehar.
Redore. — A. Mlakar.
Rice. — Rev. John Trobec.
Sartell. — John Burgstaler.
Soudan. — Frances Loushin.

MONTANA:

Anaconda. — Frank Sašek.
Butte. — Rev. M. Pirnat.
East Helena. — Frances Ambro.

NEW YORK:

Brooklyn. — Catherine Schneller, Veronika Rupe.
Gowanda. — J. Zevnik, Karel Strišla.
Little Falls. — Amalia Furlan.
New York. — Rev. Kerubin Begel.

OHIO:

Barberton, O. — Rev. A. L. Bombach, Joseph Lekšan, A. Okoliš.
Bedford. — Frank Stavec.
Bridgeport. — L. Hoge.
Cleveland. — Jos. Grdina, Frank Suhadolnik.
Newburg. — Rev. J. J. Oman, J. Resnik, J. Sercl.
Collinwood. — Mary Glavan, Karol Skebe.
Kenmore, O. — Alois Messer.
Nottingham. — Mary Mevzek.
Lorain. — Mamie Perusek.
West Park. — Jos. Grdina.

PENNSYLVANIA:

Aliquippa. — Ant. Habich.
Ambridge. — Jennie Svegel.
Beading. — Nikolaj Simonich.
Braddock. — Joseph Lesjak.
Bridgeville. — Elizabeth Gradishar.
Burgettstown. — J. Pintar.
Bulger. — S. Jenko.
Canonsburg, Houston, Strabane in okolica. — John Pelhan, Michael Tomšič.
Durant City. — Frank Debevč.
Duryea. — A. Pirnat, Am. Swek.
Farrell. — Anna Lumpert.
Forest City. — Anna Grechman.
Homer City. — Mary Gorichan.
Imperial. — Paul Jannik.
Johnstown. — Andrew Tomec, C. Pristau.
Moon Run. — Jacob Drašler.
Morgan. — M. Dernovšek.
Olyphant. — Mary Zore.
Pittsburgh. — John Golobich, G. Weselich, G. Verbanc.
Sharpsburg. — John Skoff.
Steelton. — Anton Malesich, Doroteja Demeš, Ana Lopert.
St. Mary's. — Mary Aufderklam.
Vandling. — Frank Pancar.

WISCONSIN:

Kenosha. — Mrs. Mary Vidmar.
Milwaukee. — Marg. Ritonja.
Racine. — Martin Novak.
Sheboygan. — Michael Progar, John Udovich, Marie Prislant.
Tioga. — Ludvik Perusek.
Wauwatosa. — Ivanka Zavodnik.
Willard. — Frank Perovshch.

WYOMING:

Kemmerer, Wyo. — Mrs. Mtoch.
Rock Springs, Wyo. — Rev. A. Schiffer, Ursula Ivsek.
Sublet. — Oleky, Wyo. in okolica — John Krumpečnik.
San Francisco, Calif. — Mrs. K. Cesar.
Bridgeport, Conn. — Rev. M. J. Golob, George Ferenčak.
St. Louis, Mo. — John Mihelich.
Kansas City, Mo. — Mathew Papich.
So. Omaha, Nebr. — Ant. Krasovec.
Renton, Wash. — Thomas Rihar.
Newark, N. J. — Jennie Mevzek.
Helper, Utah. — August Topolovec.
Valley, Wash. — Mary Swan.
Thomas, W. Va. — John Lahajnar.

VABILO

— NA —

VESELICO

katero priredi društvo

DANICA

v soboto, 7. januarja 1928.

ob 7.30 zvečer,

V POLJSKI SOKOLSKI DVORANI,
1921 WEST 22. CESTA.

Za razvedrilo in z vsem drugim bo najboljše prekrbljeno. Ujudno vabimo rojake, da se te prireditve v obilnem številu udeležo, za kar vabi

ODBOR.

Iz življenja in sveta.

GOVEDINE JE NA SVETU VEDNO MANJ.

Po verodostojni statistiki je dokazano, da bo v doglednem času na svetovnem trgu primanjkovalo govejega mesa. — Tudi avstralski premier, Mr. Bruce, temu pritrdjuje. Marsikoga bo to sicer presenetilo, kajti ravno v zadnjem času je meso po najnižji ceni v povojnem času in brez dvoma mnogi mislijo, da govedine preostaja. Da je meso trenutno poceni, je posledica bojev med ameriškimi in angleškimi dobavitelji, katerih vsako poskuša konkurirati drugemu. — Res pa je, da se dozdeva, da je številčno goveja živina dosegla svoj maksimum, gotovo pa se ne množi v isti meri, kot pa človeštvo. Meso, katero je dobiti na največjem trgu na svetu, to je na Smithfieldu v Londonu, prilaga po večini iz Južne Amerike, Avstralije in pa tudi iz evropskega kontinenta. Največji dobavitelj je seveda Južna Amerika in sicer od 220.000 ton, kolikor ga Anglija na leto uvaža, ga ta dobavlja 200.000 ton. Nekoč je Severna Amerika zalagala Angleže z mesom, a prebivalstvo Združenih držav tako rapidno narašča, da vse meso porabijo doma in ga celo že uvažajo iz Kanade.

Drugi vzrok, da bo v doglednem času govedine primanjkovalo je ta, ker se v vseh državah mesojedci množijo. Tako n. pr. italijanski kmet pred vojno mesa ni mnogo použil, tako da je Italija sama pridelala, kolikor je potrebovala za domači konsum. Danes pa tudi tu že vsakdo hoče meso in Italija uvozi na leto nič manj kot 125.000 ton mesa. Nemčija ga uvozi 100.000 ton, Francija ravno toliko in celo mala Belgija 95.000 ton. Ker se je v Franciji pri zadnjem šteju našlo 14 milijonov glav goveje živine, imamo tu lahko primer, kako se je želja po govejem mesu po vojni povečala.

Dve južnoameriški državi dobavljata Evropi goveje meso. Argentina ima nič manj kot 37 milijonov glav goveje živine in 30.000.000 ovac. Toda, kakor trdijo strokovnjaki, je tudi tu dosežen višek. Argentina mora sama deset milijonov ljudstva preživljati in velike množine pašnikov so spremenili v pšenična polja, kar je imelo za posledico, da se je argentinsko meso v zadnjih štirih letih skoraj podvojilo v ceni in poznavalci trdijo, da bodo šle cene še navzgor.

Živinorejci vsepovsod iščejo novih pašnikov, toda zaman. V Avstraliji je seveda še neizmerno neizrabljenih krajev, toda večinoma brez vode. Isto tako so v Kanadi še milijoni akrov neizrabljene zemlje, tu pa je za govejo živino premrzlo. Edino, kjer bi bilo mogoče živinorejo dvigniti, bi bila Južna Amerika, toda tudi tu je prevelik riziko radi pogoste suše. Tudi tu afriška trava dosti prida ter se živina po nji le slabo redi in meso nima odjemalcev. Največ tega mesa uvažijo Italijani in druge pokrajine ob Sredozemskem morju.

London sam zase potrebuje dnevno 1200 ton mesa in kar

DRUŠTVENIM URADNIKOM (CAM)
naznanjam, da imam na roki vse legalne forme za poročstva (Bonds) društvenih uradnikov (ic). Kdor želi imeti poročstvo se naj zgleda in se mu bo postreglo v tem oziru.
JOHN JERICHO, Notar
1805 W. 22nd Street.

Angleži sami doma priredijo na živini, zadostuje samo za 9 tednov in letu, a za 43 tednov pa morajo uvoziti. Angleži so kot znano, veliki mesojedci in zato jih skrbi, kje bodo v prihodnosti kupovali ceneno meso.

PLESNA DVORANA V ZRAKU.

Pred nekaj dnevi si je angleški minister za zračni promet ogledal gradnjo ogromnega zrakoplova, ki bo vseboval pet milijonov kubičnih čevljev plina. Ogromna zračna ladja, ki bo v kratkem dograjena, bo skoraj dvakrat tolikšna kot njen bratec Zeppelin, ki bo vozil med Evropo in Južno Ameriko.

Gondola pod ogromnim trupom angleškega zračnega orjaka bo razdeljena v 4 nadstropja. V najspodnjem delu bodo navigacijski in kontrolni prostori. V drugem nadstropju bo stanovanje za 50 mož posadke. Tretje nadstropje pa bo nudilo udoben stan za sto pasazirjev. Četrto nadstropje bo dovolj veliko za obsežno kuhinjo in obednico, v kateri bo prostora za 50 lakotnikov, ki bodo po obedu lahko zaplesali. Jedilnica bo namreč tako urejena, da bo služila tudi za plesno dvorano. Velika prostorna steklena veranda, ki se bo vila okoli četrtega nadstropja, bo nudila pasazirjem diven razgled in povod za razmišljanje, kako ničev so vidi v zraku vse tisto, kar izgleda na zemlji veličastno samo zategadelj, ker je našim očem preblizu.

NAJMLAJŠI SLIKAR.

Mnogo slikarjev in kiparjev, ki so razstavili v Parizu v jesenskem salonu svoja dela, je prišlo še pred razstavo po svoja dela, ker jih je jury odklonila. Največ odklonjenih del je bilo pač od mladih mojstrov, ker ti še ne poznajo poti, ki vodi do slave. Eden odklonjenih mojstrov ni štel več kot 23 let. Pripomniti pa je treba, da ta mojster šele 4 leta slikal.

Neki francoski novinar je posetil mojstra, ki se zove Fernand Serf. Možakar je še pred 20 leti imel dobro idočo klobučarsko obrt, sedaj pa živi od majhne rente v Batignolles. — "Mojster" poseda 3 sobe, ki so natrpane z raznimi slikami, ki jih je sam slikal. Slike ima še celo razobešene v kuhinji in — klosetu. Velikost slik je dokaj različna, vse pa predstav-

ljajo asme — ribe. Da, niso pokrajinske slike, ne portreti, tudi ne historične dogodivščine, pač pa je njegovo stanovanje nekaka razstava ribjih kadavrov. Od slanih pa do kapelja vidiš raznovrstne ribe, vse tiste, ki jih je mojster Serf zavžil v svojem življenju. Predno pripravijo v mojstrov kuhinji ribo, jo gospod Serf portretira — in to s posebno navdušenostjo — čeravno je kuhinja polna smrada. (Smrad navadno povzroča riba, ne pa častiljivi mojster.)

— Vidite, to je umetnost! — je vzkliknil Fernand Serf. — Ni ga človeka pod svetlim solncem, ki bi bil naslikal toliko rib kot jaz.

— Kako to, da ne slikate česa drugega? — je vprašal reporter.

— Ker ne znam! — je lakonično odgovoril častiljivi starček. — Z 79 leti sem pričel slikati. Moja prva slika je predstavljala ribo, ki sem jo sam vlovil. In ko sem ribo uspelo naslikal na platno, sem se odločil, da bom vedno slikal — samo ribe. Jaz, za svojo osebo, izredno ljubim ribe. Čudim se, da mojih umetnin ne razstavi-jo. Zdravo je ribe uživati, zakaj bi bilo nezdravo ribe slikati, oziroma naslikane ribe občudovati. Jaz ne bi nikdar dosegel tako visoke starosti, če ne bi štiri leta slikal samo ribe.

Tej logiki reporter ni mogel ugovarjati. Umolknil je ter pričel ogledovati ribjo razstavo. Vtis je bil silen in čudovit. Ko si je reporter ogledal troje slik, ni več vedel, kje je pričel z ogledovanjem, zakaj riba je bila podobna ribi. Samo po velikosti so se ribice razlikovale, sicer pa so vse imele steklene oči, srebrne luske ter odprto gobec in — vse so bile mrtve.

— Tega ni bilo mogoče drugače izvršiti! — je pristavil mojster. Če bi ribice bile žive, bi bile nemirne, ko sem jih slikal.

— Ali ste srečni? — je ponižno vprašal radovedni reporter.

Fernand Serf je globoko vzdihnil.

— Srečen bi bil, če "jury" ne bi bila odklonila mojih del. Visokorodni gospod, jaz imam samo eno hrepenenje. Gospod, jaz nosim s seboj veliko idejo. Samo uresničiti je ne morem, ker mi manjka prostora. Majhna dvoranica v jesenskem salonu, vseeno, kje bi bila ta dvorana — četudi bi bila pod stopniščem ali pa v pralnici — potem bi jaz pokazal, kaj zmorem, česa sem zmožen! Naslikal bi nekaj takega, česar še noben slikar ni naslikal. Ljudje bi občudovali moje delo in dejali bi: "To je res cel Fernand Serf!" Veste, kaj je moj

življenski sen?

— Kaj, — je vprašal reporter. — Hotel bi naslikati kita. Le napišite to v svoj list. Brez skrbi, napišite to! Morda se bo našel kak mecen v naši lepi Franciji.

— Zgolj na francoskem, mojster Serf? Pisati hočemo o vaši slavi, da vas svet spozna. Morda se bo našel v Nemčiji mecen, ki bo imel srce — za mrtvega kita.

TEŽKA OPERACIJA.

Pred kratkim je bila v Pretoriji na Transvalskem izvršena nenavadna operacija. Neki možki je pri kopanju dobil v uho pesek, ki je prodril usšno mreno ter se mu zajedel v možgane. Da se ustavi krvavljenje v možganih, je bila operacija nujno potrebna. Zdravnik je načel črepijo ter je 4 cole odstranil. Mož je ozdravel, toda možgani so ostali nepokriti, kar je bolniku povzročilo bolečine. Pogumni zdravnik se je lotil še ene operacije, da je namreč možu odvzel eno izmed desnih reber in s tem zakril odprtino na glavi, a iz stegna mu je izrezal potrebno količino mesa in kože. Operirane je sedaj popolnoma zdrav ter ne čuti nikakih posledic vsled nenavadnih operacij.

PETLETNI PRIDIGAR.

Velika dežela Birma (angleški protektorat, ki meji na Indijo) pričakuje čudeže, ker jo je razburil petletni deček Maung Tun. Deček je sin navadnega poljskega delavca, se še nikjer ni učil in nenadoma je postal pridigar. Pove na pamet dolge buddhistovske tekste, čita v starem sanskritu pisano sveto pismo in obvlada več narečij. Buddhistovski mnih so mnenja, da je v Maungu vtelesen duh pred kratkim umrlega svetnika Junk-Sajdoja. Mnogi imajo dečka za svetnika. Zdaj potuje Maung v spremstvu starišev iz kraja in zbira povsod nepregledne množice, ki pričakujejo velikih dogodkov.

BOGATA ANGLEŠKA.

Plymouthski magistrat je opazil, da vržejo prebivalci stran preveč kruha. Veliko pristanišče zaposli dosti mornarjev, uradnikov, strojepisk, ki hitijo s kosilom ozir. zajtrkom in ne morejo pojesti svojega

kruha do kraja. Lani so pobrali mestni smetlari 420 ton kruha. Ta količina bi zadostovala, da bi dobil tekom enega meseca dnevno 25 dkg vsak izmed 250.000 mestnih prebivalcev. Se več: mesto Plymouth šteje 6000 brezposelnih in bi lahko vsi dobivali po 1 kg kruha dnevno tekom treh mesecev. — Pripomniti je, da leti v smeti samo svež in mehak dnevni kruh. Mesto je objavilo te podatke s prošnjo, naj se rajše odda kruh nenačet in zavrt za mestne reževe. Bog ve, ali bo ta prošnja uslišana.

VIHAR NA MORJU.

Plymouth, Anglija. — Semkaj je priplul ameriški tanker Dartford, ki je rešil 19. decembra 6 mož posadke angleške jambornice Ana A. Moulton, ki je v viharju poškodovana nošljala signale za pomoč. Strahovit je bil vihar, ko se je jambornica nahajala na sredi morja. Ko je Dartford ujel signale, je kapitan Kilmer takoj odplul na pomoč. Jadrna jambornica so bila na kosce raztrgana in mostvo ni več upalo na rešitev. Voda je vdrala v ladjo, katero so moše s salsko odstranjevali, bili so izmučeni, da so bili le še malo živi. Ameriški tanker je šele po 37 ur trajajočem rešilnem delu posadko rešil. Kakor gore visoki valovi so onemogočali priti blizu ponesrečene jambornice, katero je razburkano morje metalo sem in tja, kot majhno igračko. Ko so končno vendar rešili mostvo ponesrečene jambornice, so isto začeli, da se je popolnoma potopila, to pa vsled tega, da bi ne plaval na površini in kakšna druga ladja ne zadelo v njo.

POGREŠA SE.

Amerikanec Jožef Vičič iz Harij 33 Trnovo Bistrica, Italija, ki je že 18 let v Ameriki, pa že 5 let ni nobenega glasu od njega. Žena njegova in hči živite v Harijah v veliki bedi. Če je živ naj se oglasi, če je mrtve naj bo kdo rojakov toliko prijazen in to sporoči, iz ljubezni do bližnjega. Tudi se pogreša brat Ivan Boštjančič iz Harij 17, Bistrica, bival je v Sheboyganu, Wis. Naj sporoči svoj naslov sestri Mariji Vičič, Harij 33, Bistrica via Fiume, Italija.

IZŠEL JE.

novi slovenski molitvenik z velikim tiskom

IMENUJE SE:

'Slava Mariji'

Sestavil in priredil Rev. Kazimir Zakrajšek, O.F.M.

Molitvenik je lično vezan v močno elegantno usnje, male žepne oblike, fin papir, mojsterski tisk, zlata obreza; na kratko: to je molitvenik, kakoršnega si vsakdo želi. Veseli ga bodo starejši, ker je tisk velik in razločen, veseli ga bodo mlajši, ker je priročne oblike in lahko čitljiv.

Cena \$1.50

NAROČA SE PRI:

Knjigarna Amer. Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

IZŠEL JE

novi slovenski molitvenik z velikim tiskom

IMENUJE SE:

'Slava Mariji'

Sestavil in priredil Rev. Kazimir Zakrajšek, O.F.M.

Molitvenik je lično vezan v močno elegantno usnje, male žepne oblike, fin papir, mojsterski tisk, zlata obreza; na kratko: to je molitvenik, kakoršnega si vsakdo želi. Veseli ga bodo starejši, ker je tisk velik in razločen, veseli ga bodo mlajši, ker je priročne oblike in lahko čitljiv.

Cena \$1.50

NAROČA SE PRI:

Knjigarna Amer. Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

IZŠEL JE

novi slovenski molitvenik z velikim tiskom

IMENUJE SE:

'Slava Mariji'

Sestavil in priredil Rev. Kazimir Zakrajšek, O.F.M.

Molitvenik je lično vezan v močno elegantno usnje, male žepne oblike, fin papir, mojsterski tisk, zlata obreza; na kratko: to je molitvenik, kakoršnega si vsakdo želi. Veseli ga bodo starejši, ker je tisk velik in razločen, veseli ga bodo mlajši, ker je priročne oblike in lahko čitljiv.

Cena \$1.50

NAROČA SE PRI:

Knjigarna Amer. Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

IZŠEL JE

novi slovenski molitvenik z velikim tiskom

POUK O TEM IN ONEM.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

znáša \$2119, torej le \$181 manj.

Poročilo tajnika Hooverja o gospodarskem zboljšanju od 1. 1921 naprej ne pomenja, da je prosperiteta prišla k večini ameriškega ljudstva, marveč — kakor meni prof. Fisher — pomenja, da siromaštvo širokih mas, kakršno je od pamtveka obstajalo v vseh narodih na svetu, utegne kmalu biti odpravljeno v Združenih Državah.

Mr. Hoover je cenil povprečno letno mezdo v 1. 1925 na \$1280; taka mezda ni še od daleč znak resnične prosperitete. Ob taki povprečni mezdi bi bilo treba dveh kruhoborcev v vsaki družini peterih članov, da se vzadostuje minimalnemu standardu zdravja in dostojnosti, ki ga postavlja delovni department.

Z ozirom na različno kupno vrednost denarja se je po trditvi Mr. Hooverja resnični dohodek ali kupna sila povprečnega meznega delavca povisala od 1921 na 1926 za 35 odst.

F.L.I.S.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani)

priredi svojo letno veselico, ki bo obenem velika maskaradna veselica, Družba sv. Mohorja. Odbor je že na delu, da bo poskrbel vse najboljše za to veselico. Ker družba šteje okrog 500 udov in je obenem zelo priljubljeno društvo v naselbinah, je pričakovati kar največje udeležbe.

V bolnišnico je morala spet Mrs. Mary Habjan na operacijo. Zelimo, da jo uspešno prestane in čimprej okreva!

ZAHVALA.

Chicago, Ill.

Mrs. Matilda Duller nabrala je za lep bel mašniški plašč, ki se bo rabil v sesterski kapeli pri sv. Stefanu v Chicagu, skupno svoto \$45.25. Vsem blagim darovalkam se šolske sestre najiskrenejše zahvaljujejo. Bog povrni!

Darovalce so sledeče: M. C. Barrett \$3.00. — Po \$2.00: Mrs. J. Ursich, Mrs. Rose Bannich, Matilda Duller, Mary Tomazin, Math Kremesec, Theresa Kremesec, Mary Korrenchan, Mary Kolarich, Johanna Perko, Mary Tomazich. — Po \$1.00: Julia Gottlieb, Mary Fabian, Mary Petrovich, Fr. Merlak, Lydia Duller, Mary Kobal, Katherine Oberman, Anna Košmerl, Mary Ovnček, Mary Habjan, Mary Laurich, Therese Chernich, Mrs. M. Meroslavich, Anna Grum, Ursula Zakrajšek, Anna Kosmerl, Mrs. Kravcar, Mrs. Mary Grill, Mrs. Mary Omerzal, Mrs. Barbara Wencel. — Po \$50c: Mary Yorga, Josephine Koren, Mrs. Mikush, Mr. Horvath. — 25c: Mrs. Freedman.

Članstvu Družbe Sv. Družine v pojasnilo.

Z novim letom se je pričelo pri Glasilu Družbe sv. Družine z novim redom. Kakor članstvu že znano, odobrila je zadnja konvencija D. S. D., da ima od novega leta naprej prejemati vsak član in članica aktivnega oddelka tednik-glasilo, ki je "Amerikanski Slovenec". Tako bodo odšli prejemali člani in članice vsak teden petkovo številko, katere bo prinašala uradna družbena naznanila, dopise, članke, finančna poročila in sploh vse, kar spada v to področje. V ta namen plača D. S. D. za vsakega člana in članico Glasilu po 7c. na mesec. To je dokler ne bo število članstva naraslo do števila 1400, ko doseže družba to število, potem pa po 6c.

Doslej je D. S. D. naročevala in plačevala vsem gl. uradnikom in uradnikom (cam) lokalnih društev dnevnik. Zdaj z novim letom to odpade in uradniki (ce) si bodo morali, ako bodo želeli prejemati dnevnik naročnino sami doplačati, kajti odslej bodo prejemali ravno tako, kakor drugi člani D. S. D. samo tednik-glasilo.

KOLIKO IMAJO ZA DOPLAČATI ČLANI IN ČLANICE ZA DNEVNIK?

Kdor želi prejemati dnevnik izmed članstva Družbe sv. Družine bo imel doplačati tako le: D. S. D. plača listu "Amerikanski Slovenec" za tednik-glasilo na leto 84c. Uprava bo dala vsakemu članu (ici) toliko kredita pri naročnini. Naročnina za dnevnik je \$5.00 na leto. Za Chicago, Kanado in Evropo \$6.00 na leto, ker za te kraje se mora vsaka številka lista frankirati s 1c. znamko. Torej člani in članice izven Chicage po Ameriki imajo za doplačati za dnevnik:

ZA CELO LETO\$4.15
ZA POL LETA\$2.10

Člani (ce) v Chicagi, Kanadi in Evropi pa imajo za doplačati za dnevnik radi višje poštne, kakor že pojasneno:

ZA CELO LETO\$5.15
ZA POL LETA\$2.60

Prosimo zlasti društvene tajnike (ce), da to pojasnilo izrežejo in ga shranijo, kajti vemo, da jih bo članstvo radi tega večkrat popraševalo in jim bodo gg. tajniki (ce), lahko zadovo pojasnevali. Isto naj storijo tudi člani in članice, kajti kdor ne bo za ta pojasnila vedel, bo moral pisati na upravništvo in odtu zopet njemu. Zato kdor bo imel to le shranjeno ali pa si bo zapomnil bo prihranil sebi in upravništvu čas in delo.

Tudi vse naše gg. zastopnike (ce) prosimo, da si izrežejo in shranijo to pojasnilo, da bodo vedeli, kako pobirati naročnino od naročnikov, ki so člani Družbe sv. Družine.

Z bratskimi pozdravi do vsega članstva

UPRAVA GLASILA — "AMER. SLOVENCA".

Naznanilo in zahvala.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je umrla v petek, 23. decembra 1927, po kratki mučni bolezni dobra mati in zvesta žena.

Mrs. Frances Krošelj

Pogreb pokojnice je bil v torek, 27. decembra s pogrebno sv. maso v cerkvi sv. Stefana. Pokojna je bila rojena 30. marca, 1892, v Artičah pri Brečicah. Pogreb je imel v oskrbi Andrew Glavach Undertaking Co., kateri se zahvalimo za tako lepo oskrbovanje pogreba. Dolžnost nas tudi veže, da se najpristnejše zahvalimo vsem, ki so darovali vence in se udeležili pogreba, kakor Johnu Krošeljnu, svaču in soprogu; Rozaliji Jeras, svačnici in soprogu; družini Frank Ferencchak; družini Joe Zorko; družini Martin Mihelich; družini Blaž Petan; družini Frank Terselich; družini Tony Ivanshek; družini Frank Sečen; družini John Mezmarich; družini Tony Gradishek; družini Steve Gjura; družini Kombilnovich; družini Frank Grilla; družini Kengoitt, Park View Laundry Co.; družini sv. Stefana; družini sv. Mohorja in društvu sv. Neže. Hvala tudi vsem drugim, ki so prišli pokojno pokropiti in na en ali drug način pomagali ter nam stali ob strani ob kritiki uri priiskanje.

Tebi, nepozabna mati in soproga, naj bo lahka zemlja in večna luč naj Ti svedi.

Zaljubljeni ostali: MARTIN KROŠELJ, soprog; TEREZIJA, FRANCES, ANNI, ELSIE, KLANA in JOHANA, hčere; MARTIN, sin.

Chicago, Ill. 28. decembra 1928.

POTOP

HENRIK SIENKIEWICZ
Iz poljščine prevel Dr. Rudolf Mole.

"Lopova! Brez blagoslova pogineta. Ali nista mogla vsaj one pobite pretipati?" "Bala sva se!" sta odgovorila Kozma in Damijan.

Edino Soroka je bil zadovoljen in je veselo jezdil za svojimi polkovnikom.

"Že so nas zapustili zli uroki," je mislil, "ravno kar smo pobili one tam. Radoveden sem, koga bomo bili sedaj?"

In bilo mu je vseeno, kakor mu je bilo vseeno tudi to, kam jezdi.

Kmiticu se ni upal nihče bližati, ali ga sploh kaj vprašati, zakaj mladi polkovnik je jahal mračen kakor noč. In grizel se je strahno, da je moral pobiti te ljudi, ker bi bil rajši čimprej stal z njimi v isti vrsti. Toda če bi se bil tudi podal in se pustil odvesti h gospodu Volodijovskemu, kaj bi si bil mislil gospod Volodijovski, če bi bil izvedel, da so ga ulovili, ko se je odpravljal preoblečen k Švedom in s spremnimi pismi do švedskih poveljnikov.

"Stari grehi me preganjajo..." si je govoril Kmitic. "Zbežim čim najdalje, a ti, Bog, me spremljaj!..."

In začel je iskreno moliti in si tešiti vest, katera mu je ponavljala:

"Zopet so trupa za teboj, a ne švedska."

"Bog, bodi mi milostiv!..." je odgovarjal Kmitic, "saj grem k svojemu kralju, tam se začneja moja služba..."

V.

Rzedzian ni nameraval prenočevati v Pokrziku, ker iz Vonsöe do Ščučina ni bilo daleč, hotel je le, da bi se konji odpočili, zlasti oni, ki so vlekli otovorjene vozove. Ker mu je torej Kmitic dovolil iti dalje, ni Rzedzian trafil časa in je po eni uri pozno v noči došel v Ščučin in se naznanil stražar. Nastanil se je na trgu, ker so hiše bile zasedene od vojakov, ki itak vsi niso mogli dobiti prostora. Ščučin je veljal za mesto, kar pa v resnici ni bil, zakaj imel ni niti okopov, niti mestne hiše, ne sodišča, niti pijaristovskega učilišča, ki je nastalo v časih kralja Jana III. A tudi hiš je bilo malo in več koč nego hiš, ki so se imenovala le radi tega mesta, ker so bile zidane v četverokot in tvorile trg, ki ni bil manj blaten nego ribnik, nad katerim je ležalo mestece.

Ko se je Rzedzian naspal pod toplim kožuhom, je pričakal jutra in se takoj napotil h gospodu Volodijovskemu, ki ga je radostno sprejel, ker ga ni že dolgo videl, in takoj spremil na stanovanje gospodov Skrzetuskih in gospoda Zagloba. Rzedzian se je razjokal, ko je zagledal svojega nekdanjega gospoda, kateremu je toliko let zvesto služil, s katerim je preživel toliko nezdov in si naposled pridobil premoženje. Ne da bi se bil sramoval svoje nekdanje službe, je začel gospodu poljubovati roke in ganjen ponavljati:

"Moj gospod... moj gospod... V kakih časih se zopet srečava!..."

Začeli so tedaj vsi skupaj se pritoževati radi slabih časov — naposled je rekel Zagloba:

"Ti pa, Rzedzian, sedi vedno sreči pod pazduho in, kakor vidim, si postal gospod. Ali se spominjaš, da sem ti prerokoval, da če te ne obesijo, boš se ljudem v veselje!..." Kako je zdaj s teboj?"

"Gospod moj, čemu naj bi me bili obesili, saj nisem ničesar storil, kar bi bilo proti Bogu ali proti pravici. Služil sem zvesto, a če

sem koga izdal, je bil sovražnik, a to štejem še v zaslugo. In če sem tu pa tam kakega lopova z zvijačo strl, bodisi kakega vstaša ali ono čarovnico — ali se še spominja gospod? — to tudi ni greh, in če bi bil tudi greh, je tvoj, gospod, ne moj, ker sem se baš od tebe gospod, naučil zvijač."

"O, ni mogoče!... Glejte ga no!" je rekel Zagloba. "Če že hočeš, da bi po smrti trpel za tvoje grehe, tedaj mi daj vsaj v življenju dobiček od njih. Sam uživaš vse ono bogastvo, katero si si nabral med Kozaki in zato te bodo samega v peklu cvrli v ocvirke!"

"Bog je usmiljen, moj gospod, dasi ni res, da bi jaz sam užival, zakaj jaz sem najprej srečno dosegel pravdo s sosedi in preskrbel starše, ki sedaj mirno živijo v Rzedzianih in nimajo nobenih priprav več, ker Javorski so odšli z mavhami po svetu, jaz pa jim še nadalje pomagam, kakor morem."

"Torej ne stanuješ več v Rzedzianih?" je vprašal gospod Jan Skrzetuski.

"V Rzedzianih živim moji starši, kakor poprej, jaz pa stanujem v Vonsöi in se ne morem pritoževati, ker me je Bog blagoslovil. Toda ko sem slišal, da ste, gospodje, v Ščučinu, nisem mogel več zdržati, ker sem si mislil: zdi se, da je čas, da zopet odrinem! Če ima biti vojna, naj bo!"

"Priznaj!" je rekel Zagloba, "da so te Švedje spodili iz Vonsöe. Švedov še ni vidi zki zemlji, kvečjemu prihajajo majhni oddelki, in sicer previdno, ker so jim kmetje grozno gorki."

"Torej mi prinašaš dobro novico," je rekel Volodijovski, "saj sem jaz včeraj nalašč poslal ogledno četo, da bi dobili kako vest o Švedih, ker nisem vedel, če bo mogoče v Ščučinu varno stanovati. Gotovo te je ta oddelek spremljal sem?"

"Ta oddelek? Mene? Tega sem jaz spremljal, ali bolje pripeljal, zakaj tam ni niti enega med temi ljudmi, ki bi mogel sam sedeti na konju!"

"Kako to?... Kaj praviš?... Kaj se je zgodilo?" je vprašal Volodijovski.

"Ker so jih grozno zbili," je pojasnil Rzedzian.

"Kdo jih je zbil?"

"Gospod Kmitic."

Gospoda Skrzetuska sta skočila pokonci, vprašujoč se drug drugega:

"Gospod Kmitic? Kaj je imel tu opraviti? Mar je prispel že sam knez hetman? No! Povej takoj, kaj se je zgodilo!"

Toda gospod Volodijovski je planil medtem iz izbe, ker se je hotel na lastne oči prepričati o porazu in si ogledati ljudi; Rzedzian pa je rekel:

"I čemu bi pravil, bolje je; da počakam, da se vrne gospod Volodijovski, ker to je največ njegova zadeva in je škoda ponavljati dvakrat isto."

"Ali si videl Kmitica na lastne oči?" je vprašal gospod Zagloba.

"Kakor vidim vas, gospodje!"

"In si govoril z njim?"

"Kako naj bi ne govoril, ko sva se sešla v Pokrziku ne daleč oddal; jaz sem počival s konji, on pa se je ustavil, da bi prenočeval. Skoraj celo uro sva se razgovarjala, ker nisva imela drugega dela. Jaz sem se hudoval nad Švedi, on pa tudi..."

"Nad Švedi? On se je tudi hudoval?" je vprašal Skrzetuski.

"Kot nad vrage, dasi je potoval mednje."

YOU can bring PAUL WHITE MAN and his entire orchestra into YOUR APARTMENT

And Kreisler, Rachmaninoff or McCormack. Even Jesse Crawford and his big pipe-organ. Any of them will entertain you for the price of a Victor Record. The new Orthophonic Victrola (or Electrola) and new Orthophonic Victor Records bring you the best in reproduced music of every kind.

Drop in and look over the great Victor series of instruments. Inspect them at your own leisure. Have us tell you about our convenient payment plan. Come in—today!

PLOŠČE

NAJNOVEJŠE SLOVENSKE PLOŠČE.

79483	Nagajivka Mazurka — Coklarji, Šmarjanka, slov. godba	75
79484	Vesela Gorenjka — Korajza velja, polka, slov. godba	75
80059	Napitnica — Srbska himna, moško petje	75
80061	Malo kolo — Veliko kolo, tamburica	75
80082	Zenina volja — Zaljubljeni Ciro, hrvatska scena in petje	75
80085	Duna Csardas — Drava Csardas, tamburica	75
80106	Don-Bon, valček — Boom-sti-dri, polka, orkester	75
80183	Nova stara pesem — Oj, ta zakonski stan, slov. scena s pet.	75
80184	Radi kotla v keho — Ravbar na gauge, smešna scena s pet.	75

SLOVENSKO PETJE.

67979	Slovenske zdravice — Svarjenje	\$0.75
69317	Tolazba — Veselja dom	75
69318	Sveti večer — Tiha noč	75
69698	Ne bom se možila — Ljubca povej	75
72206	Al me boš kaj rada imela — Oj ta Polončica	75
72207	Ljubca moja — Otok Bleški	75
72208	Oj ta voljaški boben — Pobič sem star šele 18 let	75
72210	Slepec — Mila mila lunica	75
72231	Oj zlata vinska kapljica — Povsod me poznaajo	75
72232	Sem slovenska deklica — Bom šla na planince	75
72327	Zapoj mi ptičica — Po gorah grmi	75
72364	Na gorenjskem je fletno — Ptček in Tiška	75
72399	Razpodi se meglice — Tam kjer lunica	75
72429	Krščenci — Angeli sveti	75
72472	Na planinah — Barčica	75
72514	Odpiri mi kamrico — Prišla bo pomlad	75
72527	Moj dom — domovini	75

NABOŽNE SKLADBE.

19816	Christmas Phantasia, I. in II. del, orgije	75
19820	Tiha noč — Noel, orkester	75
19822	Božične melodije — Sveta noč, harpa	75
19823	Silent Night — Hark! The Herald Angels, angl. petje	75
19833	Star of East — The Birthday of a King, angleški zbor	75
20246	Adeste fideles — Joy to the World, angleški zbor	75
20298	Adeste fideles — Tiha noč, orgije	75
20889	Cantique de Noel — Andante religioso, violina	75
45519	Holy Night — Silent Night, angleško petje	1.00
78913	Ave Maria — O salutaris — Tantumergo, latinsko petje	75
80158	Sveta noč — O du Froehliche, violina	75
80160	Kyrie Sanctus — Benedictus Agnus Dei, latinsko petje	75
80180	Božič — Badnjak, slovensko-hrvatska slika s petjem	75

SLOVENSKA IN INTERNATIONALNA GODBA.

35774	Preko valov, valček — Dunavski valček, orkester	1.25
35784	Melodije iz operete "Robin-Hood", petje s orkestrom	1.25
35793	The Death of Ace — Morning, orkester	1.25
35796	Melodije iz operete "Mikado", I. in II. del, petje z ork.	1.25
35797	Poet & Peasant, Overture, I. in II. del, orkester	1.25
35799	Blue Danube — Southern Roses, valček, banda	1.25
35806	The lost Cord — Adeste fideles, angl. petje z ogljami	1.25
35809	Melodije iz operete "Kontesa Marica" in "The Desert Song"	1.25
68644	Nur a Litter — Alte moden, banda	1.25
68645	Luksemburg valček — Jutranji valček, orkester	1.25
68662	Damulust valček — Trompetter polka, banda	1.25
68665	Ob lepi modri Donavi valček — Dunajski bonbončki, ork.	1.25
68672	Mala Lidija polka — Svitaneje valček, banda	1.25
68674	Lizli polka — Sladke rožice valček	1.25
68689	Vijolice kmečki valček — Na svidenje polka, banda	1.25
68691	Majska sapica polka — Domovinski zvoki, banda	1.25
68702	Ida polka — Veseli mornarji polka, banda	1.25
68716	Dve srci polka — Nočni jastrebi valček, banda	1.25
68746	Prvi poljub polka — Haltetan kmečka polka, banda	1.25
68757	Mari polka — Satterlacher polka, banda	1.25
68767	Luksemburg valček — Vesela vdova valček, orkester	1.25
68783	Liubica valček — Ciganska ljubezica iz operete, orkester	1.25
68811	Krasna pomlad valček — Dunajska kri valček, orkester	1.25
68839	May polka — Johannes valček, banda	1.25
68846	Aeroplan koračnica — Polonia koračnica, banda	1.25

V zalogi imamo tudi gramofonske iglice, in sicer:

Zavoček jeklenih iglic (100 komadov)	10c
Škatljica "tungs-tone" iglic (8 komadov, vsaka iglica igra 100—300 plošč)	25c

Važno! — Z vsakim naročilom pošljite potrebno svoto. Pri naročilu od 5 plošč ali več, plačamo poštino mi. Ako je pa naročilo manj, kakor 5 plošč, potem pošljite za vsako ploščo 5c. več za poštino.

Knjigarna Amer. Slovenec
1849 WEST 22ND STREET, CHICAGO, ILL.

New Victor Records
VICTOR TALKING MACHINE COMPANY, CAMDEN, N.J.

PISANO POLJE

"Ž. in S.":

"JUŽNA SRBIJA, ZEMLJA SLAVE IN TUGE."
(Konec.)

O tem se pripravljajo že več desetletij. Obstoji obsežna literatura o makedonskem vprašanju tako z bolgarskega kakor s srbskega vidika. Vsi spoznamo med obema narodoma so se razbili v glavnem na tej točki: vsa danes obstoječa nasprotja se vrte okoli nje.

Veliki učenjak Jovan Cvijić je dobro označil etnični značaj teh Slovanov. To je ljudska flotantna masa, namerč narod, ki se ni prišel do narodne zavesti. Govori narečja, ki spadajo v skupino narečij od Soče tja do Soluna. Ni v jedru ne bolgarsko in ne srbsko, marveč čisto južnoslovansko ljudstvo. Flotantna, t. j. tekoča masa, ki se mora odločiti na to ali ono stran, tja, kjer se je že izoblikovala narodnost: k Srbom ali Bolgarom.

Tako jezikovne lastnosti kakor narodne šege in navade in narodno blago (pesmi) pričujo, da je to ljudstvo znatno bližje srbstvu nego bolgarstvu. Vrh tega biva na tleh, kjer se je v teku zgodovinskih dob sicer ponovno izmenjavala srbska in bolgarska državnost, ki pa so zgodovinsko vendarle izrazito srbska zgodovinska tla, s katerimi se vežejo najslavnejše tradicije srbstva. Stara srbska država je bila nositeljica civilizacije v teh krajih, o čemer pričujejo še danes stari samostani, n. pr. Gračanica, potem prosvetno delo sv. Save, zakonik carja Dušana itd. ter divno narodno pesništvo.

Koncem preteklega stoletja so se začeli Srbi in Bolgari zanimati za to prebivalstvo. Tekmovali so med sabo, kdo bi ga pridobil zase. Dolgi in zamotani so politično-cerkveni boji, ki so jih imeli Srbi z grškim patrijarhatom v Carigradu, ki je često podpiral bolgarsko tezo ter nastavljal bolgarske duhovnike in učitelje. Na ta način so nastali v Makedoniji Bolgari. Nikdar bi se ne bili ti Slovani orientirali na bolgarsko stran, če jih ne bi cerkev vzgajala v tem smislu; tudi turška vlada je dostikrat podprla bolgarsko tezo zoper/srbsko. Kasneje so se pridružile temu cerkveno-kulturnemu tekmovanju še komitaške organizacije, ki so bile srbske in bolgarske.

Na ta način se je zanesel narodnostni razkol celo v iste rodbine. Nekatere vasi so dočela srbske druge v bližini "bolgarske"; oče je prijatelj Bolgarov, sinovi pa so deloma Srbi, deloma "makedonstvujuči". Takih primerov je veliko in tudi včerajšnji "Makedonci" postanejo lahko jutri Srbi ali narobe. L. 1918 se je ta pravda odločila definitivno v srbsko korist. Kdor hoče zdaj na Balkanu mir, mora to rešitev priznati. Tudi Bolgari so pod Stambolijskim spoznali nujnost take rešitve, vendar pa številni begunci iz Makedonije, ki v politiki še vedno čislajo komitaška sredstva: teror, bombe in puške, neprestano strahujejo javno mnenje in politike ter vzdržujejo fikcijsko bolgarske Makedonije. Sicer so med njimi mnenja deljena in so se zaradi tega že ubijali med sabo; nekateri hočejo namreč "neodvisno Makedonijo", kar pa je še bolj fantastična politična zahteva. To idejo podpirajo iz čisto posebnih interesov tudi nekateri laški in angleški spletkarji. Če ne bi bilo teh intrigantov, bi se bili "makedonstvujuči" počasi vendarle spametovali.

Južnosrbsko vprašanje je za sedaj življensko vprašanje Jugoslavije. Na njem sloni balkanski mir, od njega zavisi sporazum med Bolgarijo in Jugoslavijo, ki naj bi privedel k Veliki Jugoslaviji. Zato ga moramo tudi Slovenci do dobrega spoznati.

VOLČJA NADLOGA V DRŽAVI ILLINOIS.
Chicago, Ill. — Farmarji Cook in Lake okraja so napovedali boj volkovom, katere je zima pregnala iz gozdov v nižje kraje, kjer napadajo živino. Za vsakega ubitega volka se dobi \$20 nagrade. Prvi je bil deležen nagrade E. G. Frye iz Libertyville. Njemu in sosedu so volkovi pomorili 13 glav drobnice.

Charleston, W. Va. — Ogenj je izbruhnil v South Charleston tovarni Carbide in Carbon Chemical korporacije, ki je povzročil pol milijona dolarjev škode.

KAKO SE ČASI SPREMENJAJO.

Kanadski farmarji so pridelali pred nekaj 60 leti do 15 milijonov bušjev pšenice letno. Lansko leto so pa pridelali 410,000,000 bušjev. To je pač velik napredek.

NOTARSKA DELA
kot kupne pogodbe, pooblastila, izjave, afdavite za dobiti vaše domače iz starega kraja in vse druge notarske posle izvršuje
JOHN JERICH
— Notar —
1849 West 22nd Street, Chicago, Ill.

PREJELI SMO DRUŽINSKO PRATIKO ZA LETO 1928.
Létošnja pratika je zopet prav zanimiva, brez katere gotovo ne bo zopet nobena slovenska hiša v Ameriki. Naročite jo dokler je v zalogi. Stane 25c. komad. Naročite se pri Knjigarni "Amerikanski Slovenec", 1849 West 22nd Street, Chicago, Ill.

IŠČEM ŽENSKO
postarno za vodstvo gospodinjstva pri otrokih. Dober dom. Plača po dogovoru. Katero veseli naj se zgleda pri Martinu Krošel, 1636 West 22nd Str., Chicago, Ill.

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

DOBRO

delo, postrežbo in nizko ceno dobite pri nas!

Pišite nam po ceno predno oddate naročilo drugam!

AMERIKANSKI SLOVENEK
1849 West 22nd Street, CHICAGO, ILL.

IZVRŠUJEMO

točno in po najnižjih cenah vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela. Zlasti se priporočamo glavnim društvam za tiskanje vseh uradnih tiskovin. Istotako vsem trgovcem, obrtnikom in posameznikom. Prestavljamo iz slovenščine na angleško in obratno. Nobeno naročilo preveliko, nobeno premalo.